

**Valentīdiena –
par mīlestību.**
Kādi tik nav
iepazīšanās
stāsti! Šoreiz
daži no tiem.

→ 8. lpp.

„Sportā iekšā no matu
galiņiem līdz papēžiem!
Par saviem audzēkņiem
stāv kā klints,” tā par
treneri **Ilzi Stukuli** saka
sporta skolas direktors
Agris Kimbors.

→ 6.–7. lpp.

IK Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,95 eiro

Nr. 13
(11 848)

Otrdiena, 2023. gada 14. februāris

Kas jāzina par **e-adresi**.

→ 3. lpp.

Vai **latviešu valoda**
ir apdraudēta?

→ 2. lpp.

Kurmāles kalējs
Laimonis Spēks.

→ 9. lpp.

Ēdolē ugunsgrēkā
iet bojā.

→ 4. lpp.

Kādu **atbalstu** varam
sniegt **ukraiņiem.**

→ 4. lpp.

Skaisti un ar mīlestību

Fotogrāfe un apģērbu veikala *Bloom*
īpašniece Kaiva Benuševica par godu
Mīlestības dienai Kuldīgā izveidojusi
fotostūrīti Valentīdienas
atmosfērai.

Valentīdienas
fotosesijā piedalās
kuldīdznieki
Justīne Dubure un
Daniels Treimanis.
Fotogrāfē Kaiva
Benuševica.

Kuldīdzniece K. Benuševica portretus fotografē kopš 2014. gada, bet fotodienas rīko otro gadu: „Pērn bija citās telpās. Šogad cilvēku ir mazāk, jo vairāk slimo – vienam pārim pie rakstu tādēļ nācās atcelt.” Fotosesijai piesakoties ne tikai pāri vien: „Nāk arī meitenes vienas pašas. Vēl kāda atnāca kopā ar mammu, jo mammai tas bija kā pārsteigums svētkos.”

Fotostūrītis veidots arī uz Ziemassvētkiem – tad pieprasījums bijis ļoti liels, pērn kopā ap 33 fotosesijām.

Vaicāta, kā tās atšķiras, Kaiva teic: „Atšķiras cilvēki, un ir citas izjūtas, kuras iemūžinu. Cenšos iedrošināt, radīt pozitīvu atmosfēru. Sākumā ar klientiem aprunājos, viņi izstāsta, kādu rezultātu iztēlojušies, es izstāstu savas idejas. Galvenais, lai cilvēki jūtas ērti un droši. Pēc pirmajiem mirkliem lielākā daļa jau ir pieradusi un paši zina, kā pozēt. Citi uz beigām iejūtas tik ļoti, ka fotosesiju nevēlas nemaz beigt.” Vienai paredzētas 20–30 minūtes, kurās ar fotoaparātu *Canon EOS 6D* izdodas

līdz pat 50 attēliem. Kaiva plāno atvērt arī fotostudiju, taču Kuldīgā tai atrast telpas esot sarežģīti.

Justīnei Duburei un Danielam Treimanim šī bija pirmā fotosesija. „Internētā pamanīju šādu iespēju un nodomāju, kāpēc gan nepamēģināt,” sacīja Justīne. „Nekad nebijām tādā bijuši, tāpēc nolēmām, ka tas būtu kas jauns. Gribējās, lai no Valentīdienas paliktu mīļas kopbildes.”

**Amandas Gustovskas
teksts un foto**

Nīkrācniekus interesē
mājokļu jautājumi.

→ 5. lpp.

Piektdien, 17. februārī:

- Tuvplānā – Serpānu ģimene.
- Turlavā pie piensaimnieka Brantevica.
- Transporta problēmas un risinājumi.
- Demokrātijas akadēmija attīstās.
- Kuldīgā uzņems korejiešu filmu.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Sveša vai savējā?

Līga Gabrāne

Pazīstu diezgan daudz cilvēku Latvijā, kuru attieksme pret Valentīna dienu ir apmēram šāda: „Man tā neko nenozīmē, jo tie nav mūsu svētki. Es tos nesvinu un netaisos svinēt.” Pārsvārā laikam tie nav tie cilvēki, kuri jau kopš skolas laikiem šajā dienā ir staigājuši ar sirsniņām uz vaigiem vai rakstījuši vēstules Valentīna pastam.

Taču katram ir tiesības uz savām izjūtām un nozīmēm, ko piešķiram. Un ir pat interesanti vērot, kā noteiktas sabiedrības daļas kādus svētkus pieņem vai noliedz. Kaut vai to pašu 8. martu jeb Sieviešu dienu, kas, manuprāt, Valentīna dienai bieži vien ir kā konkurente. Proti, dzirdēts apmēram šāds viedoklis: „Es sievai ziedus dāvinu nevis Valentīna dienā, bet gan 8. martā.”

„Tās kultūras un sabiedrības, kuras nebaidās kaut ko pārņemt no citiem, bieži vien iegūst, nevis zaudē.”

Valentīna diena varbūt nerada lielas kaislības, un cilvēki tajā iesaistās vai arī to vienkārši ignorē, bet 8. marts – tas parasti saistās ar lielākām diskusijām. Un arī šogad, visticamāk, būs tādi, kas gribēs šim datumam svinīgumu atņemt līdzīgi kā noraut padomju laika varoņus slavinošas plāksnes. Taču, ja ieskatās šīs starptautiskās dienas izcelsmē, top skaidrs, ka pati par sevi tā nesa

ļoti pozitīvu ideju – izcēla sieviešu solidaritāti, līdztiesību. Taču līdz mums tā nonākusi dažādās ideoloģijas piegāršās apbružāta. Bet, manuprāt, ne jau par to daudz domā Latvijas vīrietis, kurš 8. martā iet uz veikalu pirkt ziedus savas ģimenes sievietēm vai kolēģēm darbavietā. Viņam, visticamāk, tā ir tāda labi iesēdusies tradīcija: mēs katru gadu 8. martā sievietes sveicam, un viss.

Domājot par to, kuras patiesi ir mūsu tradīcijas un kuras svešas, bieži nākas secināt, ka viena kultūra ļoti daudz ietekmē citu. Nu, kaut vai tad, kad sākam šķētināt, kurš būtu patiesām latvisks ēdiens, tad par daudz ko nākas secināt, ka arī citiem ir kas līdzīgs. Saistībā ar slaveno sklandrausi ir interesanti vērot, ka to kā savu unikālo ēdienu izceļ cilvēki gan suitos, gan Lībiešu krastā, gan ventīņos. Skatoties uz latviešu tērpiem senatnē, redzam, ka daudz pārņemts un kopēts no Eiropas modes.

Manuprāt, tās kultūras un sabiedrības, kuras nebaidās kaut ko pārņemt no citiem, bieži vien iegūst, nevis zaudē. Protams, der jau arī izvērtēt, kas būtu pārņemams, un vislabāk – darīt to radoši, smēloties ideju, bet papildinot un piešķirot tam kādu savu garšu, odziņu.

Arī to pašu Valentīna dienu – var nesvinēt, bet var arī piepildīt ar savu saturu, kam redzāt jēgu un nozīmi.

ČETRI PAR VIENU

Portālā *Manabals.lv* dzejniece Liāna Langa iesniegusi iniciatīvu latviešu valodai nodrošināt valsts valodas statusu, iebilstot pret reālo divvalodību, kas ir pretrunā ar dokumentos, likumā un Satversmē teikto. Līdz šim to parakstījuši vairāk nekā 5000 cilvēku.

Vai Valsts valodas likumā vajadzīgas izmaiņas? Kas vēl būtu darāms, lai latviešu valodas lietojumu stiprinātu?

JĀATGŪST LINGVISTISKĀ PAŠCIENĀ

1. Liāna Langa, dzejniece:
– Šis likumprojekts paredz likvidēt divvalodību *de facto* publiskajā telpā, kas izveidojās pēc Valsts valodas likuma mīkstināšanas prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas laikā un pieļāva krievu valodas lietojumu komercvidē. Sekas ir ļoti bēdīgas – latviešu jaunieši, kuri dzimuši pēc 1991. gada, Latvijas darba tirgū tiek diskriminēti. No viņiem tiek prasītas Krievijas valsts valodas zināšanas. Šī prakse ir izbeidzama – tāds ir arī likumprojekta mērķis. Es uzsāku un vadu kampaņu *Runā latviski – atkrievisko Latviju*, un nepilna gada laikā valsts pārvalde savas tīmekļa vietnes un publisko komunikāciju ir gandrīz pilnībā atkrieviskojusi. Līdz šim krievu valoda bija faktiski visur. Rusifikācija notikusi pēdējos 80 gados. Atjaunojot Latvijas valsti, tā netika pārtraukta, tāpēc tas jāizdara šobrīd. Problēmas risinātu šis likumprojekts, kas varētu tikt uzlabots un papildināts.

Satversmes tiesa tikko ir informējusi par savu nolēmumu, ka privātās augstskolās mācības nedrīkst notikt

VISIEM JĀRUNĀ LATVISKI

2. Inita Vītola, Latviešu valodas aģentūras direktore:
– Gan šī, gan jebkura cita iniciatīva, kas atbalsta plašāku valsts valodas lietojumu, ir vērtējama pozitīvi un atbalstāma. Īpaši šajā situācijā, kad par valsts valodu runā gandrīz katru dienu. Šādas akcijas palīdz likvidēt mūsu apziņā iesakņojušos stereotipu, ka Latvijā videi jābūt bilingvālai, un tas diemžēl bija plaši novērots.

Likumdošanas akti ir pieņemti un arī grozīti atbilstoši situācijai. Valsts valodas likums stājies spēkā 2000. gadā, bet problēmas ar valsts valodas lietojumu joprojām ir. Augstāks vai zemāks latviešu valodas prasmes līmenis ir 88–90% iedzīvotāju, taču lietojums ir krasi atšķirīgs. Vissatraucošākais ir tas, ka bilingvāla saziņa nez kāpēc notiek arī valsts un pašvaldību iestādēs. Tas ir absolūti nepieņemami. Mēs labi zinām, ka mājaslapās varējām apskatīt informāciju gan latviešu, gan krievu, gan angļu valodā un vienmēr bija atrunas: tas jau ārzemniekiem. Realitātē skaidri zinām, pie kā divvalodīga informācija noved.

VALSTS VALODA JĀCIENĪ

3. Dite Liepa, valodniece:
– Es to tā neizjūtu. Sazinos tikai latviešu valodā, man cilvēki arī atbild latviešu valodā. Varbūt tiešām laimējas. Kardinālas pārmaiņas nejūtu – tā vienmēr bijis. Neesmu simtgadīga, līdz ar to nevaru pateikt, kā bija pirms 100 gadiem, bet kopumā vide jau tāda arī ir. Vairāk tas atkarīgs no pašiem iedzīvotājiem.

Satversmē latviešu valoda ir nostiprināta. Nevienam likums jau nevar kādu ar varu piespiest runāt latviski. Tas atkarīgs

LIKUMI IR SPĒCĪGI, UN TIE JĀIEVĒRO

4. Larisa Barinova, bijusī krievu valodas skolotāja Kuldīgā:

– Tas ir ļoti sāpīgs jautājums. Ir divas lietas, kurās viegli manipulēt ar cilvēku viedokļiem: nacionālais un līdz ar to valodas jautājums, kā arī reliģiskais. To ļoti labi izmanto partijas.

Nešaubīgi latviešu valoda ir vienīgā valsts valoda – par to nav runas. Bet man ir sāpīgi dzirdēt arī to, ka tagad masu medijos un sabiedriskajā telpā cilvēki vērsas pret krievu valodu. Tas ir daļēji divkosīgi. Varbūt nevienam neienāk prātā, bet, piemēram, vai *airBaltic* vadītājs Martins Gauss, kurš runā angļiski un vada ļoti lielu Latvijas uzņēmumu, valsts valodu zina? Vai no viņa valodas zināšanas pieprasīja tāpat, kā prasa no skolotājiem krievu skolās? Bet tas nenozīmē,

krievu valodā, jo tā nav Eiropas Savienības valoda. Līdzīgi arī veikalos uzstādījums, ka klients jāapkalpo viņa valodā, ir absolūta aplamība. Esmu dzīvojuši Amerikā, Austrijā un citur – visur klientus apkalpo valsts valodā. Latvijā kopīgā saziņas valoda ir latviešu valoda, Krievijā – krievu, bet šeit ir Eiropa, līdz ar to nevienam nav jāapkalpo Krievijas valsts valodā. Šī izpratne likumā jānostiprina.

Latviešu valoda ir apdraudēta, jo skaitliski tā ir daudz mazāka. Krieviski runā vairāk nekā 200 miljonu cilvēku pasaulē, no tiem apmēram 140 miljonu Krievijā. Valoda iezīmē valstu robežas, savukārt pašai valodai robežu nav, tādēļ mēs, nepilni divi miljoni iedzīvotāju, savā teritorijā nevaram ar krievu valodu konkurēt. Latviešiem jānācās no ukraiņiem un jāatgūst lingvistiskā pašcieņa un pašapziņa – savā valstī jārunā savā valodā. Ir jāizbeidz pakalpošana individuālā līmenī. Latvijā jārunā latviski. Saziņā ar ārzemniekiem pieļaujama angļu vai kāda cita Eiropas valoda.

Visnotaļ pozitīvi vērtējams ir Tieslietu ministrijas iesniegtais latviešu valodas kā vienīgās valsts valodas statusa nodrošināšanas likums. Bēdīgi, ka Latvijā šāds likums jāpieņem papildus. Tam paredzēta trīs gadu darbība, lai situāciju valodas lietojumā sabiedrībai nozīmīgā sfērā normalizētu. Ļoti būtisks ir trešais pants par sabiedrībai nozīmīgu komersantu saziņu ar klientiem. Cerēsim, ka šis tiesību akts tiks pieņemts un ievērots. Bieži vien mums ir problēmas ne tik daudz ar labu tiesību aktu izstrādi, cik ar ievērošanu praksē.

Visiem vienmēr un visur jārunā latviešu valodā – cita ceļa un citu variantu nav. Ārkārtīgi pozitīvi ir tas, ka izglītībā pārejam uz mācībām tikai latviešu valodā. Tas bijis pakāpenisks process. Tam ir ļoti pozitīva ietekme, jo kaut kāds prasmes līmenis vispirms jāsasniedz. Bet šāda pāreja un valodas maiņa saziņā vienmēr ir ļoti sāpīga. Izglītībā latviešu valodas lietojumam neapšaubāmi jābūt. Nākamais solis ir darba vide. Ja tā latviešu valodas lietojumu nesekmē, tad Valsts valodas likuma ieviešana būs apdraudēta.

no valodas lietotājiem, jo normatīvie likumi ir sakārtoti. Viss ir pašu iedzīvotāju rokās, kur, kā un vai mēs runāsim. Nevienam likums cilvēkus neaizsargās, ja viņi paši to nedarīs. Katram jārunā latviešu valodā un ar savu valodu jālepojas. Nevajag latviešiem pāriet uz saziņu citās valodās, izņemot, protams, reizes, kad tie ir tūristi. Visos pārējos gadījumos latviešiem pašiem valsts valoda jācieņā, jāgodā un tajā arī jārunā.

ka esmu pret to, ka, dzīvojot Latvijā, valsts valoda ir jāzina.

Latviešu valodas lietošana ir cilvēka kultūras un inteliģences rādītājs. Man liekas, ka visi likumi, kas attiecas uz latviešu kā valsts valodu, ir pietiekami spēcīgi – tie tikai jāievēro. Bet, kad es, cilvēks, kurš mācījās krievu skolā, redzu kļūdas titros televīzijā un grāmatās, rodas pārdomas, ka varbūt uzmanība jāpievērš tam, cik pareizi valodu lietojam. Tiek runāts par to, ka latviešu bērni savā starpā daudz runā angļiski. Varbūt vairāk uzmanības jāpievērš arī tam. Protams, runāt nevar aizliegt. Man ir draugi Rīgā, kuri ģimenē runā krievu valodā, bet kautrējas savā starpā krieviski runāt uz ielas, jo citi pret viņiem ir vērsušies, sakot: „Ko jūs te runājat krieviski? Kur jūs esat?”

Kristīne Pabērza

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kas ir e-adrese, un kā to lietot?

Laura Damberga,
Kuldīgas novada pašvaldības
kancelejas vadītāja

E-adrese jeb oficiālā elektroniskā adrese ir drošs kanāls saziņai ar valsts un pašvaldības iestādēm. Tā ir digitāla pastkastīte, kas atrodas interneta vietnē *Latvija.gov.lv*, bet uzņēmumi to var iekļaut savā dokumentu vadības sistēmā. Juridiskām personām e-adrese sastāv no Uzņēmumu reģistra piešķirtā reģistrācijas numura, bet fiziskām personām – no personas koda.

DROŠS SAZIŅAS VEIDS

E-adrese tāpat kā e-pasts ir saziņas kanāls, kurā var nosūtīt iesniegumus, elektroniski parakstītus un sagatavotus dokumentus. E-adrese tiek akcentēta kā drošs veids saziņai ar pašvaldības un valsts iestādēm, īpaši tad, ja informācija satur personas datus. Ar to var pieprasīt un saņemt valsts un pašvaldību pakalpojumus. Izmantojot e-adresi, var sazināties ar visām Kuldīgas novada pašvaldības iestādēm vai struktūrvienībām, tostarp pagastu pārvaldēm, izglītības iestādēm.

E-adresi var izveidot mājaslapā *Latvija.gov.lv*, klikšķinot uz sadaļas *E-adrese*. Vajadzīgs dators vai viedierīce, interneta pieslēgums un elektroniskās identifikācijas līdzeklis: eID karte ar viedkaršu lasītāju vai mobilā lietotne *eParaksts Mobile*.

VĒL IR PĀREJAS PERIODS

Lai gan sākotnēji plānots, ka no 1. janvāra e-adrese būs obligāta visām juridiskajām personām, tomēr vēl ir pārejas periods, savukārt fiziskajām personām tā vēl nav obligāta, tāpēc tāda ir vien daļai pašvaldības darbinieku. Viņi paši vēlas saprast un izmēģināt,

kā iedzīvotāji e-adresi var izmantot saziņā ar pašvaldību, lai spētu to labāk izskaidrot citiem.

Pēc Oficiālās elektroniskās adreses likuma, ja fiziska vai juridiska persona aktivizē e-adresi, pašvaldības un valsts iestādes turpmāk izmantos šo saziņas kanālu, ja vien persona nebūs izteikusi vēlmi informāciju saņemt citā veidā.

KĀDA IR PIEREDZE, TO IZMANTOJOT?

E-adrese ir nesalīdzināmi drošāks kanāls, un nosūtāmā informācija ir vieglāk izsekojama, salīdzinot ar klasisko e-pastu. E-adresē nav iespējams nosūtīt un saņemt mēstules, jo tiek saņemta konkrēta informācija, kas lietotājam ir saistoša. Tomēr būtiski ir atcerēties, ka e-adrese ir saziņas kanāls, tāpēc, ja tajā nosūtītajiem dokumentiem jāpiešķir juridiskais spēks, tie jāparaksta ar elektronisko parakstu, tāpēc bieži cilvēkiem tas var šķist sarežģīti. Tomēr ir svarīgi atrast sev ērtāko veidu, kā dokumentus parakstīt: izmantojot eID karti, portālu *Eparaksts.lv* vai mobilo lietotni *eParaksts*. Tad saziņa kļūs daudz ērtāka, jo pakalpojumus varēs saņemt un pieprasīt, neizejot no mājām.

LASĪTĀJS VAICĀ

Kā tiek lietota pašvaldības automašīna Pelčos?

Vai pagasta pārvaldes auto drīkst izmantot privātai lietošanai, *Kurzemniekam* jautā lasītāja.

„Jau kādu laiku Pelču iedzīvotājus, nodokļu maksātājus, ieinteresējis viens jautājums – kamdēļ pašvaldības darbinieki lieto automašīnu privāti, dodoties ar to no mājām uz darbu un atpakaļ. Jau iepriekš tā bijis, bet uz to ir reaģēts, un šādas darbības pārtrauktas. Vai ir izņēmumi, kam tas ļauts? Varbūt tas ir norunāts un tā darīt drīkst, jo ir tādas darbavietas kur to ļauj? Tad būtu jauki painformēt sabiedrību, lai nav neatbildētu jautājumu. Bet, ja tas nav atļauts, kādēļ tas tā tiek darīts?” neizpratnē jautā lasītāja.

Kurzemnieks sazinājās ar Pelču pagasta pārvaldes vadītāju Matīsu Ciņķi, kurš pastāstīja, ka tas ir atļauts ar pašvaldības rīkojumu. Tajā noteikts, ka transporta atrašanās vieta ir mainīta un turpmāk atradīsies Snēpelē. Pārvaldes automašīnu izmanto lietvede-kasiere Liene Ciņķe, kura dzīvo Snēpeles pagastā un ar to brauc no mājām uz darbu un atpakaļ. „Kad viņa atbrauc uz darbu, es auto izmantoju tikai darba darīšanās – aizbraucu uz domi vai arī sagādāju lietas, kas vajadzīgas. Tas ir pašvaldības rīkojums, ka automašīnas novietne ir Snēpelē, jo tur ir apsargāta teritorija. Rīkojums izdots jau pirms manis – 2022. gada 10. janvārī – un joprojām ir spēkā,” paskaidroja M.Ciņķis.

Kristīne Pabērza

Kā bagātināt mūžizglītību

Valsts kancelejas rīkoto *Pareizo kursu* nodarbībā par līdzdalību izglītībā kāds klausītājs interesējās, kas darāms, lai novadā ieviestu valsts atbalstītu mūžizglītības programmu.

Atbild Valsts kancelejas konsultante sabiedrības līdzdalības jautājumos Zane Legzdiņa-Joja: „Vispirms būtu jāizveido pieaugušo izglītības koordinators amats. Par to var sazināties ar Izglītības un zinātnes ministrijas vecāko ekspertu Lauru Ivetu Penigu (*laura-iveta.peniga@izm.gov.lv*). Ministrijā notiek intensīvs darbs pie atbalsta tieši šiem koordinatoriem – dažādas mācības.

Tomēr tiešā veidā pieaugušo izglītības programmas pašvaldībās valsts nefinansē. Šajā nozarē notiek divi Eiropas Savienības projekti: 1) bezdarbnieku mācības, ko rīko Labklājības ministrija (Nodarbinātības valsts aģentūra); 2) mācības strādājošiem pieaugušajiem, ko rīko Izglītības un zinātnes ministrija (Valsts izglītības attīstības aģentūra). Pašvaldība var iesaistīties kā izglītības piedāvātāja, ja tajā izveidota profesionālās izglītības iestāde, kam ir tālākizglītības vai neformālās izglītības programmas; ja ir neformālās izglītības iestāde (mācību vai tālākizglītības centrs); ja pašvaldība izsniedz atļauju neformālās izglītības programmai.

NUMURA CITĀS

Ineses Slūkas zīmējums

„Mana kolēģe saka: „Ja es nedzīvotu Kuldīgā, es gribētu dzīvot Kuldīgā.” Tā konkursa *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku Gada balva* svinīgajā sarīkojumā sacīja Aiva Martinova, kafejnīcas *Pt Cafe* saimniece.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kas ir mīlestība, un kā tā izpaužas? Vai pavasarī to izjūtam stiprāk?

Loreta Krafta, jūrkalniece:

– Mīlestība ir stipras jūtas pret otru cilvēku, var būt arī pret dzīvnieku. Manuprāt, mīlestība ir arī izvēle: vari izvēlēties otru mīlēt vai nemīlēt. Līdzī nāk rūpes par otru un cieņa. Es mīlestību esmu izjūtsi pret ģimeni un savu kaķi.

Kā tā atšķiras? Par kaķi vairāk jūtu rūpes, bet pret ģimeni – cieņu. Šķiet, pavasarī mīlestība stiprāk jūtama visapkārt, jo viss zied un plaukst, līdz ar to rodas siltākas izjūtas.

Antra Grundmane, skolotāja:

– Ir dažādas mīlestības: pret vecākiem, bērniem, vīrieti. Domāju, ka arī es to esmu izjūtsi. Mīlestību var atpazīt pēc abpusējas uzticības. Domāju, ka pāriet mīlestība nevar, taču tā var iegūt citu stāvokli, dimensiju. Sākumā iemīloties uz acīm ir rozā brilles, bet, laicam ejot, tās nokrīt un jūtas ir citādas. Arī es šīs brilles esmu piedzīvojusi, un tās var atrast neatkarīgi no laika un gadalaika – lidot gribas jebkurā vecumā.

Inga Vinča, veikala *Maxima* darbiniece:

– Mīlestība rodas tad, ja pret otru cilvēku ir cieņa un uzticība. Vārdi *es tevi mīlu* ne vienmēr to nozīmē, ja šo divu īpašību nav. Ticu mīlestībai no pirmā skatiena. Arī man ir tā gadījies: ieraudzījām viens otru, satikāmies, sagājām kopā, izšķīrāmies, atkal sagājām kopā. Mīlestība katram var būt citāda – kādam var būt daudzas, kādam viena vienīgā. Pavasarī tās ir jūtami vairāk.

Rolands Jeske, valmierietis:

– Visticamāk, tas ir fizisks kontakts, taču ne tikai. Mīlestība var izpausties visādi un ne tikai pret otru cilvēku, bet arī pret darbu. Es esmu mīlestību sastapis. Kā zinu, ka tā bija īsta? Droši vien pēc jūtām. Tās neuzrodas tāpat vien – atnāk pēc kāda laika, un tad to jūt. Īsta mīlestība nevar pāriet, taču gadīties mēdz visādi. Pavasarī gan lielāku neizjūtu – tas parasti ir diezgan drūms.

Arnolds Nipers, kuldīdznieks:

– Mīlestība ir ļoti plašs jēdziens. Lielāku esmu izjūtsis jaunībā. Veidi var būt daudzi: pret sievieti, vīrieti, dzimteni, Kuldīgu. Mīlestība var atnākt un pāriet – man tā reiz gadījās ar kādu meiteni. Es ticu arī mīlestībai no pirmā acu skata, taču pats tādu sastapis neesmu. Pavasarī droši vien jūtam stiprāk, jo tad daba visapkārt mostas.

Ingūna Stirna, pašnodarbinātā:

– Uz šo jautājumu ir ļoti daudz atbilžu. Pirmais, kas nāk prātā: reiz kādā baznīcā bija uzraksts *Dievs ir mīlestība*. Manā skatījumā mīlestība ir attiecība vienam pret otru. Tāpat kā mēs katrs esam citādāks, arī mīlestība var būt daudzveidīga: pret vecākiem, bērniem, naudu, īpašumu, radošo darbu, krāsām. Tāpat kā pasaule, arī mīlestība ir raiba, un tās izmērs katram savs. Patiesa mīlestība nevar pāriet. Visi cilvēki ir mīlestības būtnes uz šīs zemes – tā nekur nepazūd. Ja tās ir divu cilvēku attiecības, tad pēc kāda laika tā var pāriet rūpēs vienam par otru. Pavasarī mīlestība gaisā virmo tad, ja pats to vēlas saskatīt.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Spēkus apvieno un aicina ziedot preces

„Piedāvājums nākt palīgā piepildīt busiņus Ukrainai mani uzrunāja īpaši, jo konvojs ziedojumu nogādās arī bērnam un dzemdību namos,” saka Vineta Brūdere-Sedliņa, kristīgās labdarības organizācijas *Tabitas sirds* projektu vadītāja Kuldīgā.

„Ir sākuši dzimt mazuļi krievu izvarotajām sievietēm – stāsti ir neželīgi. Bērnam piepildās ar bāreņiem,” stāsta Vineta. Janvārī *Tabitas sirds* sākusī sadarbību ar Ezeres biedrību *Mūsu lizda* un tās vadītāju Rainu Bogužu, kas sadarbojas arī ar Reiņa Pozņaka vadīto Tviterkonvoju. Nolēmuši spēkus apvienot, lai palīdzētu apjomīgāk.

Tabitas sirds piedalās kārtējā Tviterkonvoja palīdzībā, tāpēc aicina atsaukties visus, kuri vēlas ziedot Ukrainai nepieciešamās preces. No Latvijas konvojs plāno izbraukt februāra beigās vai marta sākumā. V.Brūdere-Sedliņa kopā ar komandu komplektē jaundzimušo drēbes. Tikas sūtītas arī medicīniskas preces un dzeramais ūdens. Dnipro kara

slimnīca lūdz īpašus medicīniskus aparātus, bet Dnipro frontes līnijai vajadzīgs apgērbis militārās tehnikas mehāniķiem. Frontei un civiliedzīvotājiem vajadzīgi elektrības ģeneratori, zāles (pret saaukstēšanos un temperatūru, marles saites, pārsēji, žņaugi, diabēta aparāti un stripi, levomekola un oflokaīna ziede, pentoksifilīns ampulās, suprastīns ampulās, ziede *Prontosan Braun*, deksametazons, sterofundīna šķīdums, nutrifleksa flakoni), saldumi (šokolāde, enerģijas batoniņi, medus), segas un citas lietas. Tie, kuri vēlas palīdzēt finansiāli, aicināti Ukrainas atbaltam ziedot biedrībai *Mūsu lizda*, pārskaitot naudu *Swedbank* kontā LV50HABA0551034077448.

Iedzīvotāji vai ražotāji un citi uzņēmēji līdz 21. februārim ziedojumus var vest uz Stacijas ielu 6 Kuldīgā. Uzņēmums *Omniva* ar kurjeru tos nogādās Ezerē, kur tie tiks nodoti konvojam. Ja rodas jautājumi, var zvanīt V.Brūderei-Sedliņai pa tālr. 20333585.

Kristīne Pabērza

Ēdolē sadeg ēka un cilvēks

Svētdien agrā rītā Ēdoles pagastā degusi māja un bojā gājis tās iemītnieks.

Kā informē Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests, 12. februārī 5.06 saņemts izsaukums, un ugunsdzēsēji glābēji devušies uz Ēdoli, kur ugunsgrēks izcēlies vienstāva mājā. Notikuma vietā konstatēts, ka ēka deg pilnā platībā (120 m²) un tai jau ir iebrucis jumts. Dzēšanas laikā glābēji ēkā atrada bojāgājušo. Pilnībā darbs pabeigts pusdesmitos no rīta. Pēc Valsts policijas ziņām

pašlaik nekas neliecina, ka būtu notikusi ļaunprātīga dedzināšana. Lai noteiktu precīzu iemeslu, ir sāks kriminālprocess.

Pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja stāsta, ka bojāgājušais bijis strādnieks zemnieku saimniecībā, mitinājies netālu vecā, nelielā koka mājā. Ģimenes vīrietim nav bijis. Koka māja nodegusi pilnībā, citus objektus ugunsgrēks nav apdraudējis. Īpašnieki pārvaldei palīdzību nav lūguši.

Daina Tāfelberga

Kas neder tev, noderēs citam

Kuldīdznieki jau droši vien ievērojuši, ka kopš mēneša sākuma vairākās vietās pilsētā atrodas tekstila šķirošanas konteineri: pamanāmi, koši violeti, stilīgi, ar saukli *Ļauj modei dzīvot ilgāk*.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu darbinieki Madars un Raimonds pie Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas tikko izņēmuši apgērbam, apaviem un citam tekstilam domātās tvertnes saturu. Darbinieki atzīst, ka iedzīvotāji jau pamanījuši iespēju sev nevajadzīgo nodot. Šodien vispilnākais bijis konteiners Dzintaru ielā.

Tvertnes paredzētas mums vairs nevajadzīgu, bet tīru apģērbu, apavu, segu, palagu, galdautu, aizkaru un citu tekstila preču atdošanai citiem. Aizliegts tur izmetēt mitru, pelējušu, netīru, ar sadzīves ķīmiju vai motoreļļām notraipītu, saplēstu apģērbu vai atgriezumus. Tur nav liekami cita materiāla izstrādājumi, piemēram, gumijas vai slēpju zābaki, mīkstās rotaļlietas.

Kuldīgas komunālie pakalpojumi sadarbībā ar SIA *Eco Baltia vide* pērn aprīlī Dārzniecības ielā 9 novietoja vienu

konteineru tekstilam. Šogad kopā ar uzņēmumiem *AJ Power Recycling* un *3R* izlikti vēl citi. Savāktais tekstils tiek nogādāts uzņēmumu šķirošanas punktā. Materiāli, kas ir labā stāvoklī, tiek nodoti atkārtotai lietošanai Latvijā vai tā sauktajās attīstības valstīs. Tiek izvērtēta iespēja daļu ziedot organizācijām. Tam, kas otrreizējai lietošanai nav derīgs, otra dzīve tiek meklēta pārstrādē, piemēram, enerģijas iegūšanai.

**Lailas Liepiņas
teksts un foto**

Deviņi konteineri tekstilam Kuldīgā izlikti:

- pie Centra vidusskolas;
- pie veikala *Maxima*;
- pie Pētera ielas netālu no Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas;
- Piltenes ielas masīvā pie Dzintaru ielas;
- Planīcas ielas masīvā pie vecās katlumājas;
- V.Pļudoņa Kuldīgas vidusskolas pagalmā;
- I.Zeberiņa Kuldīgas pamatskolas pagalmā;
- Kuldīgas attīstības aģentūras pagalmā;
- Dārzniecības ielā 9.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Autoostā piekauj zēnu, bullis bradā svešu zemi, mežizstrādātāji bojā ceļus

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

6. februāris. Rumbas pagastā atkritumi izmesti grāvī. Izmeklējot atklājās, ka tuvējās mājās nav līguma par atkritumu izvešanu. Nav pierādīts, ka tieši tie būtu piesārņotāji, taču līgums būs jānoslēdz. Turpinām pārbaudīt šīs prasības izpildi pilsētās un pagastos. Vārmē ceļu sabojājusi mežizstrādātāju tehnika. Uzņēmumu sameklējam, un vadība sola pēc darba visu salabot.

7. februāris. Mums ziņo par dūmiem ēkā Virkas ielā – ugunsdzēsēji ieradusies pirmie, bet sadūmojumu neatklāj. Raiņa ielā netālu no policijas mītnes vīrietis lieto alkoholu, ir stipri piedzēries un jau kuru reizi tiek ievietots izolatorā.

8. februāris. Padurē pie Keramikas suns uz brīdi norāvis no ķēdes, līdz saimniece pati to atved mājās. Brīdinām, ka dzīvnieks jāuzmana kārtīgāk. Aizrādām autovadītājam, kas pa Baznīcas ielu brauc pretējā virzienā. Sods vīrietim, kurš Adatu ielā nokārto dabiskās vajadzības. Divi mums zināmi vīrieši uz soliņa pie *Drogām* dzer – kādu laiku bija labojušies, bet nu atkal jāsoda. Autoostā piekauts 13 gadus vecs zēns, ieradusies mamma. Zēns tiek aizvests uz slimnīcu, notikušais redzams videokameras ierakstā, lietu nododam Valsts policijai (VP). Skrundā, Liepājas ielā, agresīva persona cenšas izraisīt konfliktu. Nākas izsaukt mediķus, lai pārbaudītu, kas neadekvāto uzvedību izraisījis: alkohols vai psihiska saslimšana.

9. februāris. Skrundā bullis izbradā svešu teritoriju, samek-

lējam īpašnieku. Privātpašumā Turlavā zeme izbraukāta ar auto. Abus gadījumus izmeklēs VP, ja īpašnieki uzrakstīs iesniegumu. Divi vīri no Pelčiem jāaizved uz *Zilā krusta* patversmi Kabilē. Autoostā mums pazīstams vīrietis uzvedas agresīvi – nomierinām. Braucam uz Sermīti, kur tēvam konflikts ar dēlu, bet pusceļā griežamies atpakaļ, jo abi esot izlīguši paši.

10. februāris. Kabilē autobusa pieturā guļ dzērājs – kamēr aizbraucam, viņš laikam atskurbis un aizgājis. Sieviete lūdz padomu, ko darīt, ja paziņa paņēmusi ID karti, lai aptiekā nopirktu zāles, bet nav atgriezusies. Zvanītājam jāvērsas VP. No Rātskunga ielas ziņo, ka kāpņu telpā staigā pusplikis vīrietis apakšbiksēs. Inspektori viņu sastop dzīvoklī, kaimiņu pārmetumus viņš noliedz. Piltenes ielā piedzē-

ries vīrietis guļ kāpņutelpā – vedam uz izolatoru. Ap 23.00 pa Skrundas šoseju streiņļu sieviete – vedam atpakaļ uz Kuldīgu pie drauga. Sieksātē ģimene trokšņo un pēc pārrunām ar inspektoriem solās kaimiņus vairs netraucēt. Īsi pirms pusnakts mūziku skaļi spēlē jaunieši automašīnā Jelgavas ielā. Policijai piebraucot, viņi izklīst.

11. februāris. Skrundā sods vīrietim, kas alkohola pudeli tukšo pie veikala. Pēc Gudenieku pārvaldes lūguma pārbaudām Basu ceļa stāvokli, kur strādā šķeldotāju tehnika. Ābeļciemā klist trīs lieli suņi – apkārtējiem bail. Īpašniece taisnojas, ka dzīvnieku prombūtni nav pamanījusi. Gaismas ielā kaimiņi bļautās tik skaļi, ka jāsauca policija, tomēr beigās likumsargu palīdzība neesot vajadzīga. Skrundas autoostā divi pasažieri no Liepājas

traucē šoferi. Mēs aizrādām, un kareivīgie pilsoņi norimstas. Pēc šofera lūguma piezvanām Saldus kolēģiem, lai autobusu tur sagaida. Skrundas pagastā uzvedību pārrunājam ar iemītnieci, kuras dzīvoklī mūzika skan tik skaļi, ka dienas laikā kaimiņos traucē zīdāimim. Lapeļļu ielā piedzēries vīrietis daudzās kāpņu telpā – vedam uz izolatoru, tikmēr cits vīrs piedzēries guļ Smilšu ielā pie doktorāta. Pēc pusnakts mums zvana vēl par vienu aizmigušu dzērāju Rumbas ielā.

12. februāris. Naktī jāpalīdz aprūpes centra darbiniekiem, jo tur kādai iemītniecei ir garīgās veselības problēmas. Virkas ielā pārbaudām ģimeni saistībā ar vardarbību: vīrs izskatās iereibis, sazināties ar bāriņtiesu, sievieti ar bērnu drošības nolūkos aizvedam uz Ventpils krīžu centru.

Pierakstījusi **Daina Tāfelberga**

Visvairāk interesē mājokļu jautājumi

Ar sapulci Nīkrācē sācies Kuldīgas novada iedzīvotāju sapulču maratons, kas turpināsies pārējos pagastos un arī pilsētās – Skrundā un Kuldīgā. Pirmā tikšanās noritēja mierīgā un pozitīvā gaisotnē.

„Vajag runāt latviski un skaidri saprotamā valodā,” iebilda nīkrācniece Ruta Kristvalde, kad pašvaldības pārstāvji sapulcē šķetināja tēmu par norēķinu vietnēm *WebNams* un *Bill.me*.

Novada pašvaldības pārstāvji Nīkrācē ieradusies kuplā skaitā. Viņu vidū arī domes priekšsēde Inese Astaševska.

Šīgada ieceres Nīkrācē

- Ceļu fonda projekta 5. kārtā sagatavot projektu, kas paredzētu Diķu un Dārzu ielā uzklāt dubulto virsmu (šķembas ar bitumena emulsiju).
- Labot atpūtas centra jumtu.
- Bērnu rotaļu laukumā ierīkot jaunu elementu, piedaloties projektu konkursā *Labie darbi*.
- Izremontēt vienu pašvaldības dzīvokli.
- Uzlabot ceļus, attīrīt ceļmalas no krūmiem
- Vasarā organizēt pagasta svētkus *Nīkrācei 770*.
- Augustā rīkot amatierētrū festivālu.

Piedalījās daudzi nīkrācnieki, bet pašvaldību pārstāvēja novada domes priekšsēde Inese Astaševska, vietniece Nellija Kleinberga, izpilddirektore vietniece Agnese Buka, policijas priekšnieks Kaspars Šabāns, vairāki namu apsaimniekošanas speciālisti un, protams, pagasta pārvaldes vadītāja Ilona Rītiņa.

NEAPMIERINA CEĻŠ

„Tas, ko jūs teiksiet, mums ir kā nākamā gada darbu saraksts,” sacīja I. Astaševska, aicinot iedzīvotājus runāt arī par problēmām un vajadzībām. Kā sacīja pagasta iedzīvotāja Irēna Ose: „Mūs neapmierina ceļš, pa kuru braucam no Lēnām uz mājām. Tas vienmēr ir izdangāts, smagās mašīnas brauc visu ziemu.” Pārvaldes vadītāja I. Rītiņa skaidroja, ka tas ir valsts ceļš un pašvaldība to remontēt nevar. „Tiešus ieguldījumus ietekmēt mēs nevaram, bet varam par to informēt,” piebilda A. Buka un solīja to arī darīt.

DZĪVOKĻUS AKTĪVI IZPĒRK

Tā kā iedzīvotāji jautājumus uzdeva diezgan kūtri, A. Buka pastāstīja, ka vairāki jautājumi par daudzdzīvokļu namu apsaimniekošanu un dzīvokļu pirkšanu Nīkrācē ir iesūtīti domei. „Ja jums ir interese iegādāties to dzīvokli, kurā dzīvojat, vajag noteikti iet uz pagasta pārvaldi un runāt. Kopā jānoskaidro, kāds šim dzīvoklim statuss un kādas ir iespējas.” Patlaban nīkrācnieki patiešām piesakās un dzīvokļus izpērk. Pagājušajā gadā nopirkti septiņi. „Kā dzīvokļi tiek novērtēti? Ja es gribētu izpirkt, kā tiks noteikta cena?” interesējās Jānis Šķieris. Pašvaldības pārstāvji skaidroja, ka vērtību nosaka sertificēti vērtētāji, kurus pašvaldība izraugās konkursā. „Viņi ņem vērā mājas kopējo, kā arī dzīvokļa tehnisko stāvokli,

piemēram, to, vai ir ūdens un apkure, vai telpas ir remontētas. Ņem vērā arī tirgus cenu, proti, par kādu cenu dzīvokli ir pārdošanā konkrētā vietā,” skaidroja A. Buka.

J. Šķieris iebilda: „Ja es dzīvokli esmu remontējis pats un par saviem līdzekļiem uzturējis to ļoti labā kārtībā, tad iznāk, ka cenu esmu pieaudzējis un, lai to izpirktu, būs jāmaksā dārgāk.”

A. Buka savukārt skaidroja, ka telpu remonts cenu ietekmējot pavisam nedaudz. Galvenie faktori esot mājas jumts, logi, komunikācijas u.tml., proti, kopējais tehniskais stāvoklis. Turklāt iedzīvotāji var arī atteikties dzīvokli iegādāties, ja cena, kas noteikta vērtējumā, viņus neapmierina. Tad var turpināt irēt tāpat kā līdz šim. Dzīvokļus var izpirkt arī uz nomaksu, norēķinoties pa daļām, taču ne ilgāk kā piecus gadus, papildināja nekustamo īpašumu nodaļas vadītāja vietniece Māra Pucena.

Iedzīvotāji vaicāja arī par iespēju izpirkt garāžas. „Ja pašvaldība izlems tās pārdot, tad jāņem vērā, ka tas ir komplekss, nevis katra atsevišķi: vienā ēkā ir deviņas. Ja pārdošana notiks, pircējs varēs piedalīties izsolē un nopirkt ēku ar deviņām garāžām,” skaidroja M. Pucena. Šādos gadījumos cilvēki mēdz apvienoties biedrībās, taču pagaidām garāžas pārdošanai netiek virzītas.

IESTRĒDZIS JAUTĀJUMS

Izkristalizējās arī jautājums par tukšu dzīvokli Ozolu ielā 2. „Frīda nomira pirms deviņiem gadiem, un tagad tur neviena nav,” sacīja viena no sapulces dalībniecēm. Iedzīvotāji par šī mājokļa likteni vaicājuši pašvaldībai jau pagājušajā gadā, taču nekas nav mainījies. Kā piebilda J. Šķieris: „Apkures sezonā mēs, pārējie,

Sapulce bija labi apmeklēta, taču jautājumu pašvaldībai nebija daudz.

principā to sildām – tas tiek apsildīts uz citu rēķina.” Kā skaidro pašvaldības pārstāvji, ilgie gadi pagājuši tikmēr, kamēr valsts iestādes šo dzīvokli atzinušas par bezsaimnieka mantu. Tagad, kad šis statuss ir, iespējams, ka tuvākajā laikā tas izsolē tiks pārdots. Taču pašvaldībai ziņu par to nav, jo tas ir valsts pārziņā.

KAS IR BILL.ME?

Pagasta vadītāja I. Rītiņa sacīja: iedzīvotāji iepriekš jautājuši, kas ir interneta vietne *Bill.me*. I. Astaševska skaidroja, ka plānots to izmantot ērtākai pašvaldības rēķinu samaksai. Taču viņa uzvēra, ka to izmantot nebūs obligāti: „Tā būs iespēja vienā vietā redzēt visus savus rēķinus un tos arī samaksāt.”

Lai labāk izprastu, kā norēķini darbojas, domes priekšsēde minēja piemēru no savas dzīves, proti, viņa rēķinus saņemot par bērnu nodarbībām sporta un mūzikas skolā, par patērēto ūdeni un citiem pakalpojumiem. Vietnē *Bill.me*

būtu visi rēķini, kas samaksājami vienuviet, turklāt paredzēta iespēja, ka ar vienu klikšķi varētu nomaksāt visus reizes. Taču par šo iespēju tiek ieturēta komisijas maksa. Bet, ja šajā vietnē nenorēķinās, tad bez maksas to var izmantot kā informācijas avotu, kurā vienuviet apskatāmi visi rēķini no pašvaldības. Paredzēts, ka arī ūdens skaitītāju rādījumus nīkrācnieki varēs nodot, izmantojot šo platformu, nevis vietni *WebNams* kā līdz šim. Izskanēja iebildumi, kāpēc nosaukumi nav latviski un saprotami un kāpēc atkal jāapgūst jauna sistēma. „Tiem, kuri rādījumus nav nodevuši elektroniski, tas nav obligāti jādara arī tagad,” uzsvēra I. Astaševska.

PAR DROŠĪBU JAUTĀJUMU NAV

Pašvaldības policijas priekšnieks K. Šabāns pastāstīja, ka darbinieki regulāri brauc pagastu apskatīt. „Esmu apkopojis datus – pagājušajā gadā šeit bijām 80 reizes, tajā skaitā reaģējot uz izsaukumiem.

Drošības ziņā jūs esat labs pagasts. Ir, protams, arī ģimenes, kurās tiek lietots alkohols un notiek sadzīviski strīdi, bet šī problēma jau ir visur,” atzina K. Šabāns. Viņš aicināja nebaidīties lūgt palīdzību, ja vajag. Vietējie nevienam jautājumu par drošību pagastā neuzdeva.

VARBŪT BŪS AUTOBUSS UZ LĒNĀM

N. Kleinberga pastāstīja, ka, iespējams, no vasaras sabiedriskais transports kursēs starp Nīkrāci un Lēnām. Esot zināms, ka tā ir liela problēma, piemēram, bērnu darza audzinātājas no Nīkrāces uz Lēnām (apmēram 11 km) dodas kājām. „Esam runājuši ar Kurzemes plānošanas reģiona sabiedriskā transporta nodaļas vadītāju Vairu Brūderi, un viņa cer, ka vasarā autobuss sāks kursēt. Katru dienu vai, piemēram, trīs reizes nedēļā – tas pagaidām nav zināms,” sacīja N. Kleinberga.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības atbalstu

„Par saviem audzēkņiem stāv kā

Ar tik tiešu un trāpīgu novērojumu vieglatlētikas treneri ILZI STUKULI raksturo Kuldīgas novada sporta skolas direktors un kolēģis Agris Kimbors.

Treneres darbam Ilze veltījusi jau vairāk nekā trīs gadu desmitus, un ieguldītais nav palicis nepamanīts: 2018. gadā saņēma Latvijas Vieglatlētikas savienības (LVS) balva *Gada tiesnese*, 2019. gadā – Eiropas Vieglatlētikas asociācijas Sieviešu līderības apbalvojums un LVS balva kā labākajai sacensību organizatorei.

Darbs nav beidzies – Ilzes uzraudzībā aug jauni talantīgi sportisti. Bet brīvbrīdī viņai patīk ne tikai doties dabā un sportot, bet arī rušināties dārzā – audzēt dārzenus un rūpēties par 15 rožu šķirnēm. Vēl viņai ļoti patīk rokdarbi.

Ilzei ir divi braši dēli – Jānis un Jurgis – un divi mazbērni: Jāņa dēlam Filipam ir septiņi gadi, Lukasam drīz būs trīs. Ļoti labas attiecības izveidojušas arī ar bijušā vīra dēlu Kasparu un trim viņa bērniem: Adamu (pieci gadi), Indriķi (trīs) un Austri Simani (gads).

Telpu sezona vieglatlētiem ir pilnās burās. Kāda tā izvērtusies jūsu audzēkņiem?

Iznāk ļoti gara, jo pirmās sacensības bija jau novembrī, kad sportistiem jābūt gataviem, jo nevar uzlikt uz starta tādus, kuram viss ir smags un sāp. Lai no tā izvairītos, darbs rūpīgi jāplāno. Nepieciešama atpūta, bet tā, lai fiziskā forma būtu arī Latvijas čempionātā. Drusku baidos par slimošānu – vīrusi jau apkārt riņķo. Saku, lai bērni turas un ēd vitamīnus. Pasargāts nav neviens – tā ir veiksmē, vai tev izdosies no vīrusa izmukt vai ne.

Pandēmijas laiks visiem bija liels pārbaudījums. No vienas puses, tas bija vērtīgi – daudzi bērni saprata, ka viņiem sportu vajag. Bija priecīgi, ka varējām sportot ārā, viņi nāca un darbojās. No otras puses, tie, kam ar sportošanu bija šaubīgi, diemžēl atkrita. Tādu gan nav daudz. Bija grūti – treniņi citā režīmā. Bet esam to pārdzīvojuši, un cerams, ka tālāk viss būs labi.

Sporta skolā strādājat vairāk nekā 30 gadus.

Jā, bet sākums man nebija vieglatlētikā – trenēju puīšus volejbolā. 1992. gadā sporta skolā sāku strādāt kā fiziskās sagatavotības trenere bērnu dārzā *Pienenīte*. 2000. gadā biju arī metodiķe. Pametu sporta skolotājas darbu Kuldīgas Centra vidusskolā. No volejbola uz vieglatlētikā pārgāju 2001. gadā.

Kādēļ nolēmāt trenēt vieglatlētiem?

Tas ir mans sporta veids – biju priecīga, ka pie tā atgriezos. Bet es arī volejbolu saprotu, jo tajā

trenējos, studējot Jelgavā. Tolaik varēju izbaudīt visus sporta veidus. Man patika.

Kuldīgā tagad varam lepoties ar labām sporta bāzēm, bet bija laiks, kad vieglatlētiem treniņi notika vecā koka šķūnī Sūru pļavā.

Kad sāku darbu vieglatlētikas nodaļā, šķūnis jau bija nodedzis. Mums treniņi notika Centra vidusskolas mazajā zālītē, sporta skolā un svaru zālē Kalna ielā. Šodien bērniem stāstu, ka agrāk sporta skolā attaisījām zāli vaļā durvis, un bērni no koridora uz zāli skrēja garos kāpinājumus. Cik nu garus! (Smejas.) Šalīdzinājumā ar manēžu, protams, tie bija īsi. Vēl nodarbības un sacensības notika *Lauktehnikas* stadionā. Izmantojām arī Centra vidusskolas stadionu, skrējām pa asfaltu. Bija skarbi, bet bērni trenējās. Kad uzcēla volejbola halli, tad mums, vieglatlētiem, arī tur bija atvēlēts laiks. Bērni priecājās, cik skaisti. Stiepām augstlēcšanas paklājus, šķita, ka ir plašums. Tad nāca svētība – manēža. Audzēkņi ir prasījuši, kā varējām trenēties, kad manēžas nebija. Tie, kuriem savas nav, brauc trenēties arī pie mums.

Laikam ar nepacietību gaidāt pavasari. Tad varēsiet trenēties Centra vidusskolas jaunajā stadionā.

Tā ir – ļoti gaidām, jo oktobrī, kad bija kaut cik labs laiks, vēl nevarēja. Lai tas būtu pilnvērtīgs, trūkst tikai skrējiena kavēkļu bedres, kārtslēkšanas sektora un kāda ceļņa apkārt stadionam. Izskatās, ka stadions ir labs.

Vai var saskaitīt, cik jūsu audzēkņu šo gadu laikā beiguši sporta skolu?

Pirmais beidza 1989. gadā, pēc tam vairāki 1990. gadā. Ir tādi, kuri sporta skolu nepabeidza, jo pēc pamatskolas devās mācīties vai apgūt profesiju citās pilsētās. Bet viņi tāpat ir mani bērni! Un tādi būs vienmēr. Trenēties sākuši no pirmās klases.

Daudzreiz esmu dzirdējusi, ka jūs esat teju otra mamma: pirmā pamanāt, vai audzēkņim ir kādas grūtības vai – gluži otrādi – priecīgs notikums.

Brīžam šķiet, ka savus bērnus satieku retāk, jo audzēkņi nāk katru dienu. Kopā pavadām laiku arī sacensībās. Trenerai jābūt klātesošanai. Es jau seņ redzu, ka kaut kas nav kārtībā. Jāiet pretī. Ja kāds atnācis noguris, nedaudz jādod laiks atpūsties – nevajag dragāt uz pilnu klapi. Es tādos brīžos nedaru pēc plāna. Bērnam jājūtas labi. Ja tā būs, viņam patīks un būs arī rezultāti. Sacensībās visvairāk ir

Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlētikas trenere Ilze Stukule Gruzijā, Tbilisi.

tā mammas būšana: jāpaskatās, ko ir ēdis, kā jūtas. Braucot uz sacensībām vai sēžot vakaros, par dažādām tēmām daudz runājam.

Tiek runāts, ka bērni kļūst hiperaktīvi. Kāda ir jūsu pieredze?

Tam nepiekrītu – bērni ir ļoti normāli. Pie manis tādu nav. Pa reizei kāds aktīvāks gadās, bet jāatrod sava pieeja. Bērni ir bērni.

Vai ar bijušajiem audzēkņiem satiekaties?

Pirms diviem gadiem vasarā viņi pēkšņi vakarā piezvanīja pie dzīvokļa durvīm. Turpat Mežvaldē spēlējām bumbu, pasēdējām, atcerējāmies dažādus gadījumus un secinājām, ka tādas satikšanās vajadzētu vēl. Šoziem tikāmies manēžā, skatījāmies vecās bildes, uzspēlējām bumbu, paskrējām stafeti. Visi bija apmierināti. Ļoti jauki ir tā satikties! Saziņa notiek arī vatsapa grupā.

Vai kāds ir turpinājies sportot profesionāli?

Profesionālajā sportā nav. Tie, kuri dodas uz Rīgu studēt, īpaši nevienam nav vajadzīgi. Ir tādi, kuri studējot meklē citus trenerus, nedaudz patrenējas un pārtrauc. Kovids patraucēja tiem, kuri tieši tad sāka studēt. Augstskolas sports faktiski neinteresē. Manā laikā, kad studēju, nometnes bija par velti, trenējāmies. Tagad jaunieši var studēt un strādāt. Kur tad vēl treniņi!

Kādam vecumam vadāt treniņus?

Vienas grupiņas bērni mācās 2. un 3. klasē, ir arī no 7., 8. un 9. klases.

Vai sacensību pietiek?

Pietiek. Labāki varētu būt finansiālie apstākļi, jo jāizvērtē, uz kurām braucam, uz kurām ne. Tagad daudz sacensību notiek Valmieras manēžā, arī Liepājas. Bijām uz mazo manēžu Ugālē.

Ja lielākā daļa sacensību ir Valmierā, vai nesamazinās šeit rīkotās?

Ilze ar Latvijas karogu Po... „Psiholoģija trenerim ir o... un jāpārlicina, kāpēc tas...

„Pirms diviem dzīvokļa durvīm dažādus gadījumus...”

Gatavojoties kādam Stirm...

ā klints”

Ilze – tur notika izlases sacensības mazajiem vieglatlētiem. Turpat profesija, kas apgūta darbā. Ar bērniem jārūnā – jāstāsta un vajadzīgs.”

Kuldīgas pusmaratonā ar starta pistoli rokā.

Varena puīšu kompānija: Jurģis Stukuls, Kaspars Stukuls ar saviem trim bērniem Ādamu, Indriķi un Austri Sīmani un Jānis Stukuls ar dēliem Filipu un Lukasu.

gadiem vasarā bijušie audzēkņi pēkšņi vakarā piezvanīja pie m. Turpat Mežvaldē spēlējām bumbu, pasēdējām, atcerējāmies un mus.”

ubuka skrējienam.

2016. gadā pusmaratons noskriets Itālijas pilsētā Gardā.

Ilze vieglatlētikas sacensībās studiju gados Jelgavā.

Ziemas prieks: slēpošana un ceļā sastaptais draugs.

Pērn ekskursijā Gruzijā.

Ja būtu jāpabeidz teikums „Ilze Stukule ir...”, ko jūs teiktu?

- **Agris Kimbors**, Kuldīgas novada sporta skolas direktors: „Ilze ir sportā iekšā no matu galiņiem līdz papēžiem! Par saviem audzēkņiem stāv kā klints.”
- **Uģis Jocis**, kolēģis un skrējējs: „Īsts darbarūķis.”
- **Ieva Skurule**, kolēģe, bijusī vieglatlēte: „Atsaucīga, laba kolēģe ar apbrīnas vērtu enerģiju un aktīvu dzīvesveidu, kurā tiek ievilkti gan audzēkņi, gan reizēm arī kolēģi. Ar viņu kopā nometnēs nostaigāti daudzi kilometri.”
- **Jānis Stukuls**, vecākais dēls: „Mamma ir foršs cilvēks un fantastiska ome saviem mazbērniem.”

manēžā ir sava atmosfēra: audzēkņi tur ik dienu pavada divas trīs stundas, visi ir draudzīgi. Bērni ir tikai ieguvēji: iemācās saplānot laiku, viņiem ir mērķis ne tikai sportā vien.

Vai esat stingra?

Domāju, ka esmu draudzīga, bet citi domā, ka stingra. Man nepatīk, ka čīkst. Visu var sarunāt, bet sports liek iznākt ārā no komforta zonas, un tas nav viegli.

Kādām īpašībām jābūt labam trenerim?

Jāredz bērna konkrētā brīža stāvoklis. Jāsaredz, kas no viņa iznāks, kura disciplīna viņam derēs. Trenerim jābūt atvērtam un optimistiskam, jābūt uzņēmīgam.

Ja varētu pagriezt laiku atpakaļ, vai atkal izvēlētos būt vieglatlētikas trenere?

Protams! Bet savulaik mēģināju no sporta aizbēgt. Pēc Murjāņu sporta ģimnāzijas mēģināju dzīvi sagriezt tā, lai sporta tajā nebūtu.

Devos uz Jelgavu un studēju kokapstrādes inženiera specialitātē. Kā redzams, dzīve visu saliek pa vietām. Laikam šī ir mana īstā vieta. Tomēr piecus studiju gadus Jelgavā nenožēloju ne mirkli: esmu satikusi dažādus cilvēkus, izgājusi cauri interesantām lietām.

Vai specialitātē esat strādājusi?

Jā, pēc augstskolas Valmieras mēbeļu kombinātā ar pārtraukumiem nostrādāju līdz 1990. gadam. Pieredze savdabīga – tie bija padomju laiki: jāpilda normas, plāni, attieksme pret darbu bija dažāda. Jāatzīst: pēc augstskolas mūs ražošanā iemeta nesagatavotus, jo prakse ļoti atšķīrās no teorijas, ko mācīja augstskolā. Taču man patika, apguvu jaunas lietas. Reizēs, kad vajadzēja izpildīt plānu, gāju palīgā dažādos darbos. Mēbeles pārsvārā veda uz Krieviju. Apguvu arī tapsēšanu un citus darbus.

Vai toreiz dzīve Jelgavā nevilināja?

Jelgava man patika, jo tur bija daudz studentu, bet dzīvot tur negribējās – atpakaļ vilināja Kuldīga, jo foršāk ir dzimtajā pilsētā. Nekas labāks par dzīvi šeit nevar būt. Nesaprotu tos, kuri čīkst, ka viss ir slikti.

Vai esat optimiste?

Jā. Mēģinu skatīties reāli. Kas ir slikti? Daudz kas ir mūsu pašu rokās. Dažreiz par daudz gribam visu uzreiz. Nevari nopirkt šodien – iegādāsies pēc laika. Nav jau tā, ka dzīvojam no plikas maizes.

Kas jūsu dienu dara bagātāku?

Man patīk dzert kafiju ar medu. Tiklīdz ir iespēja, eju uz mežu staigāt. Vasarā pa mežu patīk braukt ar riteni.

Vai varat atklāt trakāko, ko esat darījusi?

Uzreiz nenāk prātā – laikam trakulīga neesmu bijusi (smejas). Drīzāk esmu paveikusi ko reālu.

Esmu trīs dienas ar nakšņošanu teltī braukusi ar riteni gar jūru – kopā pieveikts vairāk nekā simts kilometru. Tas nav nekā traks – tā ir normāla lieta. Tagad jau cilvēki ne tādas lietas vien dara. Man patīk laivot, staigāt kalnos. Par trakāko varētu nodēvēt Svētā Jēkaba ceļu Spānijā – 330 kilometrus nobraucu ar riteni, un to darīt kalnos nav viegli. Bija diena, kad uz riteņa uzkāpu maz. Stūmu to, jo visu laiku ceļš bija pret kalnu. Jelgavas laikā gan trakas lietas esmu darījusi – braucu ūdenstūrismā, piedalījos sacensībās, divas nedēļas gulējām teltīs Karpatos.

Kas jūs iedvesmo?

Ja darbā ir sagurums, vienalga atrodu laiku iziet ārā pastaigāt. Reizēm, kad esmu sacensībās un kad ir mirklis starp bērnu startiem, izeju līkumu pa pilsētu. Man svaigais gaiss nepieciešams tāpat kā ūdens.

Vai esat pilsētiece?

Nē, mana dzimtā puse ir Laidu

pagasts. Dzīvojām pilī. Tēvs bija skolotājs. Vecākiem bijām pieci bērni – man ir četri brāļi.

Par ko bērībā sapņojāt?

Mazā vecumā gribēju būt skolotāja. Spēlēju skolās, liku atzīmes. Tajā laikā mašīnas bija retums, un vienu brīdi gribēju būt šofere. Tagad tiesības man ir un braukšana ar auto savā ziņā ir relaksācija. Visai ātri sapratu, ka būšu sporta skolotāja. Tam arī gatavojos: metu ritentiņu, mācījos izpildīt citus vingrinājumus. Šo domu nedaudz pamainīja Murjāni.

Kuri ir mīļākie svētki?

Jāņi – daba, miers. Visskaistākie bija pirms kādiem desmit gadiem Jūrkalnē, kad vasaras saulgrieži tika svinēti īstajā datumā. Toreiz nebija daudz cilvēku, bet skanēja latviešu dziesmas, bija ugunsurs un senie danči, ko dejoja visi. Tagad turp dodas daudzi un vairs nav tik sirsniņi. Man vispār nepatīk lieli pasākumi.

Nejaušība vai liktenis – kas saved kopā?

Tik dažādi ir stāsti un nostāsti, kā cilvēki atraduši savu otro pusīti. Šodien, Valentīndienā, te ir tikai daži iepazīšanās notikumi, kas *Kurzemniekam* uzticēti.

Latviete Irēna Ose un Ēriks Pedersens no Dānijas kopā ar mazo draugu Vimsīti tagad dzīvo Nīkrācē.

Ja saskan dejā, saskan arī dzīvē

Jau apmēram 19 gadus laimīgi kopā ir latviete, nīkrāciece Irēna Ose un dānis Ēriks Pedersens. Pirmo reizi satikušies ballē Dānijā.

„Kad iepazīnāties, mans vīrs jau bija miris, arī Ērika sieva bija mirusi. Satikāties Dānijā, kur es tolaik strādāju. Dzīvojam Sonderborgā, un tur balles notika reizi mēnesī piektdienās. Brīnījos, kā nebiju viņu satikusi agrāk, jo es tur uz ballēm gāju daudz reizes. Tā bija pirmā reize, kad satikos ar viņu,” stāsta Irēna.

Sastapušies jau garderobē, kad Irēna ar kolēģi gājušas novilkt virsdrēbes: „Mēs karinājām drēbes, atnāk Ēriks un savas arī grib

tur likt.” Kad vīrietis iegājis deju zālē, izrādījies, ka vienīgais galdiņš, pie kura vēl brīva vieta, bijis tas, pie kura ir Irēna. Abi sēdējuši viens otram pretim, un Ēriks nolēmis uzlūgt dejojot. Izrādījies, ka abi ir saskanīgi dejojāji.

Dejojot Ēriks pateicis, ka vairāk uz ballēm gan šeit negribot nākt, jo pārsvārā te esot veci cilvēki un arī deju grīda slikta. „Un es nodomāju: žēl, ja viņš vairs nenāktu. Jo mums dancošana ļoti ļoti sapsēja. Man bija jādodas ātrāk projām, un aizejot es noliku Ērikam priekšā lapiņu ar savu telefona numuru,” atklāj Irēna.

Jau nākamajā rītā atskanējis zvans. Kopš tās dienas abi sākuši tikties. Kad Dānijā kopā nodzīvoti apmēram četri

gadi, pārcēlušies uz Latviju, uz Nīkrāci. Ērikam tas licies viegli arī tāpēc, ka viņš tad jau bijis pensijā.

Irēnas dzīvesbiedrs smaidot atzīst, ka Dānijā un varbūt arī citur Eiropā starp sievietēm un vīriešiem ir lielāka vienlīdzība nekā Latvijā, kur visu nosakot sievietes. Kā viņas pasaka, tā jādara. Un tā esot ne tikai viņa mājās, bet arī citur.

Latvijā abi tāpat aktīvi apmeklē balles. „Ar cilvēku, kam dejojot nepatīk, es diez vai gribētu veidot attiecības. Kā sena paruna saka: „Ar ko var sadejot, ar to var sadzīvot.” Un tā jau laikam arī ir,” secina Irēna.

Līgas Gabrānes teksts un foto

Viss notika karnevāla ballē

Ventspilniece Ieva Elstiņa ar tagadējo vīru Kārlis Siatkovski no Priedaines pirmajā satikšanās reizē 2019. gada janvārī Ventspilī pēc Jaungada masku balles.

2019., gadā. Balles tematika bija karnevāls, visi tērpušies maskās. Man mugurā kleita ar kuplu apakšu, kas balstīta uz stīpām, Kārlim – uzvalks un galvā platmale. Es deju ar vienu no viņa draugiem, drauga sieva – ar Kārlī. Bet uz nākamā deju tīkām saplaukšķināti kopā vienā pāri. Un sadejojāties! Kad balle beidzās, mājās iet negribējām un svinības turpinājām Ventspils *Klondaikā*. Ceļā uz turieni satikām iereibušu vīrieti, kurš, ieraugot mūs krāšņajos tērpos, jo izskatījāmies kā izkāpuši no vēsturiskas filmas, prasīja, vai drīkst mūs nofotografēt. Nu mums ir iemūžināta satikšanās reize! Šo koptbildi rādījām kāzās 2021. gadā,” stāsta Ieva.

Atmiņā paliekošs randiņš pēc liktenīgā Jaungada bijušas pirmās vakariņas pie Kārļa: „Tā bija pirmā reize, kad braucu pie viņa ciemos uz mājām Priedainē. Atmiņā tā īpaši palikusi ar to, kā viņš bija centies: pagatavojis vakariņas, uzklājis galdu, uz tā speciāli nolikts puķu podiņš, statīvē ielikts vīns. Tas man šķita ļoti romantiski.

Valentīndiena gan nav mūsu svētki, bet līdz ar sirsniņu konfektēm veikalos, informāciju apkārt un dažādu akciju dēļ rodas arī svinību izjūta. Ikdienas skrējienā tā liek atcerēties kopā piedzīvoto.”

Amanda Gustovska Ievas Elstiņas arhīva foto

Ventspilniece Ieva Elstiņa ir skaistumkopšanas speciāliste un ķermeņa bāra *Soul* īpašniece Kuldīgā. Ar Kārlis Siatkovski viņa iepazīnāties Jaungada ballē Ventspilī.

„Kārlī satiku jau pāris stundu pēc pusnakts jaunajā,

MUMS RAKSTA

Nospiež telefona pogas

„Reiz feisbukā ieraudzīju uzaicinājumu draudzēties, uz ko es, protams, reaģēju. Sākām sarakstīties, un pavaicāju nu jau likumīgajai sievai, kā izdomāja mani toreiz uzaicināt draudzēties. Izrādās, ka viņas mazais dēls, toreiz aptuveni gadu vecs, spiežot pogas, uzaicinājis mani draudzēties. Kā saka, pats sev izvēlējās tēti. Nu jau pagājuši trīs gadi, esam precējušies un dzīvojam laimīgi.”

Mārtiņš no Kuldīgas

Iemīl vienā mirklī

„Gribu izstāstīt sava tēta atmiņas. Pirmajā randiņā ar manu mammu, toreiz jaunu medmāsiņu, noticis tā, ka mamma piesēdusi uz dīvāna un, kamēr tētis vārtījās kafiju, aizmigusi. Viņa nākusi no garas dežūras slimnīcā, tētis to zinājis. Viņš sacīja, ka jūtas dzimušas strauji, burtiski tieši tajā mirklī, kad viņš raudzījies uz jauno, trauslo, aizmīgušo sievieti dīvāna stūrī.”

Ginta

Sākumā žēlo, tad apprec

„Studējām vienā kursā Tehniskajā universitātē (toreiz Rīgas Politehniskajā institūtā). Nez kāpēc biju iestājusies elektrīkos, kur man gāja nu pavisam grūti. Gribēju studijas pamest, bet tad man sāka palīdzēt Agris, ļoti jautrs pēc dabas un arī gudrs, matemātikas un citus uzdevumus risināja bezmaz galvā. Man viņš patika uzreiz, bet es viņam sākumā esot bijusi žēluma objekts. Taču beidzās viss ar kāzām, trim dēliem un nu jau trim mazdēliem.”

Ilze no Aizputes

Tik vienkārši tas nebeidzās

Gita un Haralds Sīmaņi iepazīšanās desmitajā jubilejā pēc kāda pasākuma Kuldīgā.

„Pēc mūsu pirmās tikšanās Kuldīgas vecajos ebreju kapos **Dzejas dienu pasākumā Haralds teica, ka tik vienkārši jau tas nebeigsies. Tajā mirklī neienāca prātā, ka tie bija liktenīgi vārdi un Dieva plāns, kas saveda kopā uz 36 gadiem jeb līdz nāve mūs šķīrs,**” atceras leģendārā dziesminieka Haralds Sīmaņa nu jau atraitne Gita Sīmane.

Pēc tehnikuma, apgūvusi pavāru un konditora profesiju, Gita atgriezās Kuldīgā un strādāja kafējnicā *Vāverīte* (Baznīca ielā, kur tagad suši bārs un veikaliņš *Artava*). Pirms tam vidusskolas laikā bija spēlējusi Kuldīgas Tautas teātrī. Vietējā kultūrvidē bijusi pazīstama, klasesbiedrenes un draugi strādājuši kultūras namā un rūpnīcu klubos.

„Tā es dienā *Vāverīte* cepu bulciņas, bet vakaros maisījos pie pašdarbniekiem. Tas bija 1987. gadā, kad septembrī uz ielas sastapu kādreizējo kultūras nodaļas metodiķi Viju Hofmani, un viņa aicināja runāt dzeju pasākumā pie dziesnieka, novadnieka Jura Bāra pieminēkļa. Dziedādot un gītāru spēlēšot Haralds Sīmanis. Tam uzmanību nepievērsu, tik vien biju *Mikrofona* aptaujas koncertā dzirdējusi dziesmu *Ezers*, kas tagad tik ļoti populāra. Pirms pasākuma satikāties metodiķu kabinetā tolaik vecajā Rātslaukumā. Ieeju, skatos: sēž tur tas melnais, bārdainais māksli-

nieks. Lai sēž! Sarunājām secību, kādā uzstāsimies, un no Rātslaukuma cauri pilsētai pa toreizējo Ļeņina ielu maršējām uz kapiem. Diezgan drēgna diena bija. Varbūt tāpēc Haralds vēlāk teica, ka nevar tā vienkārši beigties. Bija paredzēts bankets, bet es tur neaizgāju.”

Pēc tam bijuši vēl kādi pasākumi, kuros, iespējams, abi piedalījušies. Bet zīmīgākais – ap 18. novembri (radošie ļaudis jau bija sākuši Atmodas laikus). Balle ieilgusi līdz trijiem, kad Gitai jau jādodas uz darbu. Haralds pieteicies pavadīt: esot rīta putns, doties gulēt vairs nav jēgas. „Teica, ka iešot *orgānu* (krievu val. – ērģeles) paspēlēt Katrīnas baznīcā, kas blakus *Vāverītei* atrodas. Es tā īsti nesapratu, kas par orgānu, ko viņš spēlēs, jo krievu valodā Kuldīgā runāja maz. Es gāju cept savas bulciņas. Vēlāk Haralds stāstīja, ka no baznīcas balkona loga bijis redzams, kā es tur pie krāsnīm ņemos. Būtu zinājis, lūgtu aizkrāsot (pa jokam)! Citu dienu Haralds ienāca kafējnicā un teica, ka gribot satikt to čaklo cepēju, kas tās gardās bulciņas cep. Bet man vēl jāstrādā. Tad Haralds nopirka manis cepto piparkūku sirdi. Tādu palieļu. Kādas divas stundas sēdēja, gaidīdams un to manu sirdi grauздams. Pēc tam sagājām kopā. Laulājāmies Katrīnas baznīcā.”

Daina Tāfelberga Gītas Sīmanes arhīva foto

Vīrs ar vārdu

„Jā, man ir zīmīgs vārds un uzvārds, kas atbilst vaļaspriekam,” teic Vilgāles kalējs Laimonis Spēks. „Varu izkalt visu, ko man lūdz, – gan greznas rotas un interjera priekšmetus, gan praktiskas lietas. Taču laime gan, kā senā latviešu gudrībā teikts, jākaļ katram pašam.”

PILSĒTĀ LAIKA NEBIJA

Kaimiņu Turlavas bibliotēkā vēl līdz 20. februārim skatāma L.Spēka darbu izstāde *Kalumi svētkiem un ikdienai*. Uz afišas rakstīts: „Agrāk skrundenieks, tagad vilgālnieks.”

Uz dzīvi Kurmāles pagasta Vecvilgālē viņš pārcēlies pirms gadiem desmit, kad bērni izaudzināti un pēc algotā darba pienācis pensijas laiks. Te tad arī varot plašāk izvērsties ar kalēja hobiju, ko apguvis pašmācības ceļā. Iepriekš nav bijis laika – viss vienā skriešanā kā jau pilsētniekiem. Darbs līdz vēlam vakaram, tad vēl māja jābūvē, un, kad tā bijusi gatava, tad arī gana daudz ko ņemties ap to. Skrunda jau neesot liela pilsēta, tomēr tur tā dzīve nav bijusi tik rimta kā tagad lauku mierā un plašumā.

SĀCIS AR SVEČTURI SKOLAI

L.Spēka pamatprofesija ir šoferis – jau jaunībā iegūtas visu kategoriju autovadītāja tiesības. Savulaik braukt mācījis arī citiem. 16 gadus nostrādājis kādreizējā Skrundas profesionālajā vidusskolā par automehānikas mācības meistarū, vienlaikus vadījis dažādus pulciņus: virpojis koku, pinis klūdziņas, ķimerējies ar radiotehniku. Mācījis jauno paaudzi un pie reizes pats mācījies vēl neapgūto. Kā jau automehānikā arī metāls svešs nav bijis, tāpat bieži

pie laktas stāvēt un ar āmuru strādāt saimniecības darbos nācies. Tā kalēja amats pats pie toreizējā skrundenieka klāt pienācis. Pirmais meistardarbs bijis svečturis vidusskolas izlaidumam.

SPĒKAM SPĒKA NETRŪKST

Pārceļoties uz Kurmāli, amatnieks no radiem saņēmis māju, kas pārtapusi par darbnīcu un noliktavu, bet kārtīgas smēdes ideja vēl joprojām tikai prātā. Kad tiek kalts pa seno laiku modei – dzelzs karsēta uz oglēm –, tad vairāk strādājot ārā. „Mājai telpas bija plašas, un ar dzīvesbiedri Intu varējām valsēt kā pa deju zāli,” smeļ omulīgais vīrs. „Pa šiem gadiem metāllūžņu savācies tik daudz, ka nu var cauri izlēkt vienīgi galopā. Beidzot būs jāķeras pie sākotnējās ieceres un šī mantība jāsakārto. Radinieks piešķīra arī zemi, sēta un apkārtnē jāsakopj. Vēl jau spēka man netrūkst – ceru, ka Dieviņš to tik drīz neatņems, kā ir gadījies ar dažu labu vīru no manas paaudzes.”

AMATA IZRĀDĪŠANAI

Plašs ir L.Spēka kalumu klāsts, kas noder svētkiem vai ikdienai: lieli un mazi svečturi, durvju eņģes un klauvēkļi, pakavi, metāla rozēs un Adventes vainagi, tautiskas piespraudes, kamīna un grila piederumi. To daļu, kas kaldināta pēc paša izdomas radoša-

jam vaļaspriekam, kalējs ved uz tirdziņiem Skrundā vai pagastos galvenokārt amata izrādīšanai, un kalšanas uzpariktes arī vienmēr līdzī. Uz Kuldīgu brauc vienīgi tad, kad notiek Hercoga Jēkaba gadatirgus un pagasts aicināts rādīt, ko Kurmālē ražo. Citreiz nesot vērts: Kuldīgā vieta maksājot dārgi un savējiem lauku ļaudīm to visbiežāk ierādot patālāk no acīm.

PRAKTISKI RADOŠAIS LATVIETIS

Daudzi brauc pie kalēja uz Vecvilgāli ar speciālu pasūtījumu. Vieglāk ir tad, ja kunde atved bildi vai zīmējumu, kādu to mantu gribētu. Tagad paraugus var internetā atrast un izprintēt vai nofotografēt kaut kur redzētu. Bet gadās, ka tikai pasaka: „Nu, izkal man kaut ko!” Tad jāliek lietā paša izdoma. „Galvenais, ka mans va-

Daina Tāfelberga, Turlavas bibliotēkas arhīva, Lailas Liepiņas un autore foto

Vilgālnieks Laimonis Spēks kalt iemācījies pats un uzskata, ka šis amats pastāvēs vēl ilgi: „Veikalā jau tagad var nopirkt visu, bet, ja grib īstu mantu un vēl roku darbu, tad nāk pie kalēja.”

Visos laikos pieprasīti ir laimes pakavi, ko liek pie māju durvīm. Laimonis Spēks savējos apvienojis praktisko aspektu ar radošo, un pakavs vienlaikus ir durvju klauvēklis.

ļasprieks kādam vajadzīgs. Es jau tāds praktiski radošais latvietis esmu. Lai kā tehnoloģijas attīstās, metālkalēja arods pastāvēs. Var jau nopirkt grilu veikalā – pāris reižu desīnās uzcept varēs. Bet, ja grib kārtīgu mantu un vēl tādu roku darbu kā nevienam citam, tad jāmeklē kalējs. Mani kalumi nu jau pa pasauli izvazāti, tas ir, izslavēti. Pat ārpus Eiropas Savienības – bērni dzīvo Anglijā.”

LAIMES PAKAVI

Taujāts par laimes kalšanu, amatnieks stāsta: „Ja pakavu liek ar vaļējo daļu uz augšu, tad enerģija nāk no debesīm; ja otrādi – to saņem no zemes. Reiz Ventspils tirgū pienāk dažādu tautību laulāts pāris: krievs ar latvieti apprecējušies. Strīdas, kā tad to laimes pakavu pareizi likt. Viens saka, lai nelaieme iet prom, otrs ieblig, ka

uz debesīm nevar, jo no turienes nāk laime. Es viņiem ieteicu, ka trīs eiro jau nav liela nauda: lai pārķ divus un liek katrs pa savam.”

UN IZNĀK VĒL LABĀK

Pašam Laimonim dzīvē esot laimējies, bet viņš nemākot teikt, vai tas vārda dēļ. Latviešiem jau spēcīga dzīvesziņa. Tautas gudrībām Spēka kungs uzticas. Viens no viņa dzīves moto gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē ir šis: dzelzs jākaļ, kamēr karsta. „Visas lietas jādara uzreiz, negaidot nezin kādus labākus laikus. Ja ātri darbu padara, tad var ķerties pie kā cita, un nav nemitīgi jāstūkstas, ka nav laika, nav vēl kaut kā. Bija modē teiciens: „Gribēju kā labāk, sanāca kā vienmēr.” Man vienmēr ir tā: gribēju kā labāk, sanāca vēl labāk, nekā gribēju.”

Laukos pie labām grāmatām tiek ātrāk

Kurmāles bibliotēkā tikko sveikti desmit čaklākie lasītāji.

Tie ir Ārija Būmeistere (125 grāmatas), Māra Bērziņa (94), Vanda Ernstsone (89), Skaidrīte Matroze (74), Aldis Taube (72), Aina Sļisarenko (71), Inita Kuršinska (57), Aivars Žubris (53), Alvīne Patvaldniece (52) un Austrā Zute (50).

LIELĀ CIENĀ LATVIEŠU DARBI

Kā stāsta Ž.Rossinska, kurmālnieku gaume ir dažāda: nav tādu žanru, kuru plaukti Vilgālē stāvētu neskarti. Pēdējā laikā īpaši cienā ir latviešu autori. Agrāk lasītāko grāmatu topā bijis vismaz pa vienam vai vairākiem ārzemju romāniem, bet pērn pirmajā piecniekā iekļuvusi tikai latviešu literatūra. Vislasītākā pērn bijusi Sandras Kalnietes grāmata *Četri vīri*, starp favorītiem ir Gunta Eņģeļa debijas romāns *Koncerts vecēva pagalmā*, kā arī iepriekš populārie kriminālžanra rakst-

nieces Daces Judinas darbi. „Pēc lasītāju pieprasījuma šogad gādāsim jaunumus,” teic Ž.Rossinska. „Bet tas vēl nenožīmē, ka ņemsim vērā tikai vairākuma pieprasījumu. Piedāvājums tiks paplašināts, un visām gaumēm būs, ko izvēlēties. Man ikviens lasītājs svarīgs: vienalga, kāda vecuma un ko lasa. Katram cenšos atrast savu pieeju un jau iepriekš sameklēt, ko piedāvāt, lai būtu sajūta, ka bibliotēkā viņš tiek gaidīts.”

TUVĀKA UN IZDEVĪGĀKA

Ž.Rossinska Vilgāles bibliotēkā strādā 24 gadus, un šajā laikā vilgālnieku intereses iepazītas, taču iegriežas iedzīvotāji arī no citām vietām. Māra Bērziņa, viena no čaklākajām lasītājām, dzīvo Padurē, turklāt tajā pašā mājā, kur atrodas bibliotēka. Viņa strādā Valsts augu aizsardzības die-

Kurmāles bibliotēkā katra lasītāja gaumei vienmēr atrodams kas interesants, jo bibliotekāre Žanna Rossinska vairāk nekā 20 darba gados lasītājus iepazīsusi un cenšas sameklēt atbilstošu literatūru.

nestā, un visa diena aizrit ārpus mājas. „Kad vēlu vakaros esmu mājās, tad vairs nekur negribas iet un bibliotēka jau slēgta,” stāsta M.Bērziņa. „Uz Vilgāli man jābrauc regulāri pie slimā tēva.

No 1. februāra Vilgāles bibliotēka pārsaukta par Kurmāles pagasta bibliotēku, bet Priedainē turpmāk būs pakalpojumu vieta.

Vadītāja Žanna Rossinska teic, ka tā ir tikai formāla nosaukuma maiņa. Abās grāmatu krātuvēs pakalpojumi būs tādi kā līdz šim. Būs arī jauni piedāvājumi atkarībā no lasītāju vēlmēm.

Tāpēc tur apmeklējums parocīgāks. Turklāt Žanna jau iepriekš sameklējusi un nolikusi grāmatu kaudzīti man – nav ilgi jākavējas meklējot. Varbūt kādas piecas ir aiznestas atpakaļ, līdz galam neizlasītas. Lasīt iznāk tikai pa naktīm, esmu ātrlasītāja – man patīk, ja ir skaista, viegla un raita valoda. Savārstītam, ar pārgudrām frāzēm piebārstītam tekstam klāt neķeros. Vieglāk uzskaitīt, ko nelasu. Tās salkanās lubenes, kurās pēc pirmajām divām lapām zinu, ar ko beigsies. Arī vēsture mani neinteresē. Karš nepatīk – pietiek ar tām šausmām, kas kriminālromānos. Apmeklēju arī Kuldīgas bibliotēku, bet tur uz pieprasītajām grāmatām jāstāv rindā. Tā ir

lauku bibliotēku priekšrocība, ka te var ātrāk tikt pie labām grāmatām. Un liekas, ka bibliotekārs gaidījis tieši mani.”

Datu piecas ir visčaklāko uzraudzījis vilgālnieci Ā.Būmeisteri. Viņa piegādā grāmatas arī V.Ernstsonei, kura pati uz bibliotēku netiek. „Radio neklausos, televīzijā nav, ko redzēt, esmu pensijā, bet darba mājās un dārzā tāpat daudz, tad nu atpūtai un izklaidei paliek lasīšana,” saka Ārijas kundze. „Godīgi sakot, visas paņemtās neizlasu – daļu esmu aiznesusi atpakaļ, jo nav patikušas. Tāpat kā jebkurā citā jomā gaume ir individuāla. Ja nedzīvotu centrā tik tuvu bibliotēkai, diez vai tik daudz izlasītu.”

PASAUĻĒ

Kas tā par vietu? 6. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Ap 1775. gadu Džeimss Stjuarts šeit uzcēla muižu, un piebraucamajā ceļā tika iestādīts vairāk nekā 150 dižskābaržu, lai radītu iespaidīgu pieeju. 2004. gadā izdots rikojums šos kokus saglabāt. No 150 kokiem, ko Stjuartu ģimene iestādījusi, līdz 2016. gadam bija palikuši apmēram 90. Vairāki bojāti un vētrās nogāzti. Pieaugot apmeklētāju skaitam, bija bažas, ka satiksme koku saknes bojā. 2017. gadā infrastruktūras departaments paziņoja, ka šajā posmā ceļu slēgs, un izņēmumi attiecas uz avārijas un lauksaimniecības transportu īpašos apstākļos. Koki veido iespaidīgu tuneli, tas iemūžināts TV kanāla HBO slavenajā seriālā *Troņu spēles*, un aleja kļuvusi par populāru tūrisma objektu. Vieta izmantota arī 2017. gada filmā *Transformeri: pēdējais bruņinieks*.

Atbildi gaidām līdz 16. februāra 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

5. kārtas atbilde: Karaliskais botāniskais dārzs Jamaikā.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Vineta Kondraņicka, Taiga Putniņa, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Inese Midrijāne, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta veikals Cīkāde.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 16. februāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik kategorijās šogad pasniegta Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku Gada balva?

Atbilde: revolucionāra Jura Mežiņa piemiņas plāksni un skulptūru paredzēts no Raņķu pagasta nogādāt Latvijas Okupācijas muzejā.

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Daina Gerente, Gunta Folkmane, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

UZŅĒMĒJDARBĪBA

Noticēt sev un uzdrīkstēties

Linda Zandere pirms pusotra gada sākusi uzņēmējdarbību, sociālajā platformā *Instagram* pārdodot sieviešu apģērbu. Pa šo laiku viņa ieguvusi labas atsauksmes, pastāvīgas klientes un nu gatavojas atvērt veikalu *Flamme* Liepājas ielā 48.

Linda nāk no Vārmes puses, uz Kuldīgu pārcēlusies tad, kad sākusī mācības Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. Tobrīd domājuši dzīvi saistīt ar žurnālistiku, tāpēc devusies uz Biznesa augstskolu *Turība*, kur ieguvusi bakalaura grādu žurnālistikā. Domas mainījušās tad, kad Rīgā sākusi strādāt: „Kamēr studēju, piestrādāju apģērbu veikalā *River Island*, pēc tam *Sportland*. Jau tad atklāju, ka man ļoti patīk izzināt jaunākās modes tendences, komunicēt ar klientiem, bet tad vēl neaizdomājos par savu uzņēmumu.”

AR ĢIMENES ATBALSTU

Lielu palīdzību Linda saņēmusi no vecākiem: „Mana ideja viņiem patika – teica, lai izveidoju biznesa plānu.

Sākt bija viegli, jo tad vēl nezināju, cik daudz darba būs jāiegulda. Tagad varu teikt, ka tas paņēmu visu manu laiku, jo apzinu, ka strādāju sev, un, ja nedarīšu, business pats no sevis neatīstīsies. Pirmkārt, daudz jāstrādā pie zīmola atpazīstamības. Es teiktu, ka tas ir viens no sākuma šķēršļiem – kā sasniegt savu auditoriju. Otrkārt, jāsaprot, cik lieli būs mēneša izdevumi. Laikam ejot, līdz ar klientu pieaugumu,

aug arī izdevumi, tāpēc jāplāno tā, lai tie būtu balansā ar ienākumiem.”

KAD ACIS KVĒLO

Ar ko sākt? „Noteikti ar labu ideju. Tādu, kuras dēļ deg acis, kas iedvesmo, liek mirdzēt un būt pārliecinātam, ka, runājot par to, tā jutīsies arī nākotnē. Tikai tā potenciālā auditorija tevi pamanīs – to saku no pieredzes. Klientes man vairākkārt teikušas, ka, rādot jauno apģērbu, man pašai acis kvēlojot. Es savu auditoriju esmu atradusi *Instagram* – lielākoties komunicēju tur. Šī platforma man šķiet ļoti ērta: isos stāstos varu pastāstīt par apģērbu jaunumiem, videorullīšos veidot kombinācijas, kas ieinteresē vairāk cilvēku, klientes tur var izteikt savu viedokli.”

Visefektīvākā reklāma esot atsauksmes no cilvēkiem. Pastāvīgās klientes esot jau vairākas: „Liels prieks, ja esmu spējusi panākt to, ka klientes uzticas un kaut ko pasūta atkārtoti. Vairākas meitenes neesmu satikusi, bet *Flammē* viņas iepērkas gandrīz katru mēnesi.” Vēl tiek veidota sadarbība ar vairākiem *Instagram* ma satura veidotājiem jeb influenceriem.

SIEVIŠKĪGAS, KOMUNIKABLAS, POZITĪVAS

Lielākā daļa no *Flammes* apģērbu tiek importēta no Itālijas, mazāk no Polijas un Turcijas. Pērn decembrī eksperimentējot, neliels daudzums pasūtīts arī tepat no Latvijas, un Linda cer, ka tas izdosies biežāk: „Sākotnēji apģērbu izvēlējies pēc savas gaumes un skatoties, kas sezonā aktuāls. Tagad ir daudz vieglāk, jo aptuveni zinu, kā manas klientes izskatās. Vecums būtu no 20 līdz 40 gadiem, noteikti sievišķīgas un komunikablas. Tās ir sievietes, kuras ir apmierinātas ar dzīvi, darbu. Viņas spēj mani kā pārdevēju uzlādēt ar pozitīvu enerģiju.”

Pagaidām pieejams standarta izmēru apģērbs no S līdz XL. Lielākais pieprasījums bijis siltajiem kokvilnas kostīmiem – džemperim un biksēm visiem gadalaikiem.

Sākotnēji *Flammes* apģērbu varēja iegādāties sociālajās vietnēs *Instagram*, *Facebook* un *TikTok*, taču vasarā izveidota arī mājaslapa www.flamme.lv. Apģērbs tiek izsūtīts gan pa Latviju, gan ar pasta starpniecību uz ārzemēm.

LAI IR MODĒ UN ATŠĶIRĪGS

Pirms mēneša *Flamme* pārcēlu-

IEVĒRĪBAI! Konkursu uzvarētāji tiek noteikti reizi ceturksnī.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papēlīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

6. jautājums

Kādas Kuldīgas ielas posms attēlā redzams?

Atbildi līdz 16. februāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

5. jautājuma atbilde: Mucenieku iela.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Valdis Dadzis, Ģirts Rensts.

ATRODI TEIKUMU!

Meklējiet pilno teikumu *Kurzemniekā* un atbildes līdz 16. februāra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

7. februāra laikrakstā: „Viņa jau sen dzīvojo ar pārliecību...”

Atbilde: „Pamatlietas jau nemainās, bet nākuši klāt sociālie mediji, mārketing, mainās tehnoloģijas.”

Pareizi atbildējuši: Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis.

Sieviešu apģērbu internetveikala *Flamme* īpašniece Linda Zandere jaunajās veikala telpās Kuldīgā, Liepājas ielā (Pilsētas laukuma malā), kas jau pavisam drīz tikšot atvērtas: „Vieta ir ideāla! Rosība te ir visu laiku, un nešaubs, ka iegūsim daudzus jaunus vietējos klientus.”

sies uz telpām Liepājas ielā 48, kur tiek iekārtots veikals, lai pavasarī svinētu atvēršanu. Plānots sortimentu papildināt un pēc atklāšanas pieņemt kādu darbinieku: „Šobrīd darbojos viena. Lai visu paspētu, darba stundas iznāk diezgan garas. Bet komandā tomēr ir daudz labāk, jo savu rūpi var dalīt ar vēl kādu.”

Vaicāta par konkurenci Kuldīgā, Linda atzīst, ka to īsti nepārzinot: „Līdz šim esmu pētījusi līdzīgus sieviešu apģērbu internetveikalus.

Daļai sekoju līdzī vēr pirms sava uzņēmuma izveides, daļai, sākot darboties pašai. Man svarīgi, lai piedāvājums ir atšķirīgs. Kuldīgas apģērbu veikalos neesmu bijusi vairākus gadus, taču, cik zinu, vairums piedāvā lielu izmēru apģērbu, un es saskatīju brīvu nišu. Konkurence ir tikai laba lieta – tā neļauj apstāties un liek izdomāt ko jaunu.”

Amanda Gustovska
Lindas Zanderes arhīva foto

PĀRDOD

Šīgada 17. februārī Kuldīgā, veikalā *Rimi* (Sūru ielā 2), no 9.00 līdz 18.00 **OPTISKO BRIĻĻU** izpārdošana (pie-dāvājam tonētās brilles ar dioptrijām – plusi un mīnusi, izgatavotas laboratorijā ar 2 gadu garantiju (25,00 – 45,00 EUR). Ir iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tālr. 29576954.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (330 EUR/palete), klucīšus (125 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas **BĒRZA BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, 295 EUR par paleti. Tālr. 28270401.

SIA AJG plus pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu bērza **MALKU**. Tālr. 26383529.

Pārdod ar piegādi sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Dāvji Mežs pārdod **MALKU** maisos. Nodrošinām piegādi, pieejams liels daudzums, malka kvalitatīva un sausa. Tālr. 26850057 (Mārtiņš).

Pārdod skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 25607959.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

8 mēn. vecas brūnas un baltas **DĒJĒJ-VISTAS**. Bezmaksas piegāde, pārkot 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

AUZAS (0,22 EUR/kg) Turlavas pagas-tā. Tālr. 28318158.

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI**. Cena: 15 000–25 000 eiro. Tālr. 26553414.

1–2 istabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā, var neremontēt un bez labierīcībām. Tālr. 29621515.

DZĪVOKLI. Tālr. 26444538.

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tālr. 22447206.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

TRAKTORUS un lauksaimniecības tehniku. Tālr. 25357742.

Mežu, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

Vietējais mezsaimniecības uzņēmums pārka visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS**: izcirtumus, jaunaudzē, briestaudzē. Interesē dažāda lieluma platības. Augstākā cena reģionā. Tālr. 25731315.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsma, lauksaimniecības zemi. Tālr. 28282021.

Pērkam **AUGOŠUS KOKUS** mežā, paši zāģējam, izvedam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

SIA A/BI iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Zis **SMAIDAS** pārka **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda pārka **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**, braucu pakaļ. Tālr. 29886349.

SENLAICĪGAS ALUS PUDELES ar uzrakstiem stiklā, ulmaņlaiku radioaparātus koka korpusā, padomju laika fotoobjektīvus un kinoobjektīvus. Tālr. 28009467.

DAŽĀDI

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, tpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

SIA Bērzi plus **NOTĪRA KRŪMU APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Tālr. 29150380.

Visu veidu labiekārtošanas, demontāžas, utilizācijas, bīstamo koku zāģēšanas pakalpojumi. **LABIEKĀRTOSIM JŪSU TERITORIJU**, apzāģēsim kokus (arī bīstamos), krūmus. Nojauksim, savāksim, aizvedīsim, izvāksim utt. Telpu atbrīvošana no nevajadzīgām lietām. Grodu akas tīrīšana. Droši zvaniem, visu sarunāsim. Tālr. 27157004.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Mainām jumtu segumus, **TELPU REMONTS**, siltināšanas darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26231135.

Ja arī tu vēlies nopirkt vai pārdot **NEKUSTAMO ĪPAŠUMU**, sazinies ar mums! Zinām, kā to izdarīt ātri, kvalitatīvi, droši un juridiski korekti. Tālr. 29921087.

LEDUSSKAPJU, veļasmašīnu remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

VAJADZĪGI

SIA *Skrunda* (46103000821) aicina darbā **ZIVKOPI** ar traktorista tiesībām. Samaksa no 765 EUR. Tālr. 27498422; 29991848.

LĪDZJŪTĪBAS

*Guldiēt mani saules pusē,
Lai var ziedos sapņi plaukt,
Lai es varu mierīgs dusēt,
Bērzs pie kapa būs mans draugs.*
/A.Straube./

*Vējš piekļauvē ar tumsas spārnu,
Dziesm gaisma – klusums mūžu
sedz.*

/V.Kokle-Līviņa./
Romān, visdziļākā līdzjūtība, no mammas atvadoties.

Bijušie 11.b klasesbiedri

*Es aizeju, kaut viss te ļoti patīk
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt,
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzīve neatļāva gūt.*

/O.Vācietis./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gunitai, Kalvim un pārējiem tuvajiem, mīļo cilvēku mūžībā pavadot.

Evelīna, Argita, Ārija, Arvis

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu
Ik rāsas pilienā, kas saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās...*

/I.Rudene./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība MIRDZIŅAS tuviniekiem, viņu zaudējot.

Bijušie darbabiedri Basu skolā

*Laika pulkstenis
Nozvanīja.
Apstājās viss.
Klusumam blakus
Mīlestība, darbs.
Sacītais vārds tuvs,
Bet bezgala kluss –
Kā mūža nogurums.*

/V.Kokle-Līviņa./
Skumju brīdī esam kopā ar Andri, Gunitu, Gintu un pārējiem tuviniekiem, MIRDZAI mūžībā aizēlot.

Tuvējie kaimiņi

*Aiz zemes malas noguls gurda
diena,
Būs vakars vēls un zvaigžņu pilna
nakts.*

*Bet mūsu vidū paliks tukša vieta,
Viens darba mūžs būs kapu smiltīm
segts.*

/J.Osmanis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, MIRDZU VIRBULI mūžībā pavadot. Paldies Tev, Mirdza, par kopīgi noietām takām šajā dzīvē. Mums ir ļoti žēl un ļoti sāp.

Tavi draugi un bijušie kolēģi:
Perkuni, Kantiķi, Gotfridsoni,
Strujeviči

*Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem spārnīem
sedz...*

/Ā.Elksne./

Izsakām dziļu līdzjūtību Gunitai un Kalvim, māmiņu un vecmāmiņu mūžībā pavadot.

Kaimiņi

11. martā 21.00 Ēdoles kultūras namā

BALLE.

Spēlē Jānis Krūmiņš no grupas *Apvedceļš*.
Ieeja: iepriekšpārdošanā 10 EUR, balles laikā 15 EUR.
Biļešu iegāde Ēdoles kultūras namā. Tālr. 22013247.

Balle Getsbija stilā

Uz Valentīndienas balli jauniešu mājā, kas domāta Kuldīgas Centra vidusskolas 9.–12. klasei, bija ieradušies ap 50 skolēnu īpaši piemeklētos Getsbija* stila tērpos: meitenes spožās kleitās ar garām pārļu virtenēm vai boa šallēm, zēni uzvalkos.

Skolotāja Liene Mūrniece stāsta, ka kovidā pandēmijas laikā balles notikt nevarēja, tāpat pērn nenotika Ziemassvētku balle, tādēļ nolēms to rīkot par godu Valentīna dienai: „Skolas remonta dēļ atrast telpas pasākumiem ir sarežģīti. Arī Ziemassvētkos tie tika rīkoti, un telpas bija aizņemtas. Saprātām, ka Valentīna dienai tik daudz pasākumu nenotiks un varēsim noorganizēt.”

Dreskodu jeb ģērbsšanās stilu ievērojuši visi: „Redzams, ka skolēni centušies – tērpi speciāli meklēti. Meitenes pārsvarā ir melnās, spīdīgās vakarkleitās, arī puīši ģērbusies ļoti solīdi.” L.Mūrniece stāsta: Getsbija stils izvēlēts tādēļ,

ka iederas Valentīna dienas tematikā un pašlaik ir ļoti aktuāls. Daļa jauniešu par to jau dzirdējuši un pazīst, daļai nācies attēlus pameklēt internetā.

Valentīna dienas balles Kuldīgas Centra vidusskolā rīkotas arī pirms pandēmijas, un katrā notiek loterija un citas aktivitātes. Šoreiz trīs laimīgie varēja iegūt dāvanu karti no kafējnīcas *The Marmalade*.

* *Lielais Getsbijs* (2013) – režisora Baza Lurmena kulta filma pēc Frensisa Skota Ficžeralda 1925. gada romāna. Tā stāsta par miljonāru Džeju Getsbiju, darbība notiek 20. gados ASV. Modes iezīmes ir krāšņums, mežģīnes, samts, dārgakmeņi u.tml.

**Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
foto**

Uz Valentīndienas balli Kuldīgas Centra vidusskolas audzēkņi ieradušies Getsbija stila jeb 20. gadsimta 20. gadu tērpos. Attēlā: Maksīms Matvejevs un Enija Bērzuļa.

KURZEMNIEKU

martam var abonēt

līdz 26. februārim:

• www.abone.pasts.lv
(ietaupot 1,50 eiro);

līdz 24. februārim:

• www.kurzemnieks.lv/abone (ietaupot 1,50 eiro);
• pastā;
• pie pastniekiem;
• redakcijā
(ietaupot 1,50 eiro);

līdz 20. februārim:

• pa tālruni
67008001 vai 27008001.

ES ZINĀS

Zaļā kursa industriālais plāns

Eiropas Komisija (EK) nākusi klajā ar zaļā kursa industriālo plānu, kura mērķis ir nodrošināt labvēlīgākus apstākļus tādai tehnoloģiju un preču ražošanas jaudai, kas vajadzīga klimata rādītāju sasniegšanai. Plāns paredz, piemēram, vienkāršot atļauju izdošanu, paātrināt piekļuvi finansējumam, pilnveidot prasmes, kas darbiniekiem vajadzīgas pārmaiņu ieviešanai, un uzlabot izejvielu piegādi, attīstot starptautiskas tirdzniecības ķēdes.

Nevienlīdzība vēža rādītājos

EK nākusi klajā ar pirmajiem Eiropas valstu vēža apkarošanas pārskatiem, kuru mērķis ir palīdzēt izziņāt problēmas un labos piemērus. Uz to pamata tiek ieviesta rīcība, lai saslimstību un mirstību mazinātu. Pārskati liecina, ka pastāv liela nevienlīdzība vēža izraisītajā mirstībā – dažās valstīs tā ir gandrīz divreiz augstāka. Latvijā – ceturta augstākā Eiropā. To daļēji var izskaidrot ne tikai ar riska faktoru ietekmi (smēķētāju skaits un alkohola patēriņš Latvijā ir lielāks nekā vidēji Eiropā), bet arī ar veselības aprūpes atšķirīgo spēju nodrošināt piekļuvi agrīnai diagnostikai, augstvērtīgai ārstēšanai un aprūpei. Pēdējos gados Latvijā pieeja diagnostikai un ārstēšanai ir uzlabojusies, taču jaunākajām zālēm un paliatīvajai aprūpei tā ir ierobežota.

Uzraudzīt politisko reklāmu

Lai stiprinātu demokrātiju, Eiropas Parlaments nobalsojis par stingrākiem ierobežojumiem politiskajai reklāmai, kas paredz stiprināt vēlēšanu noturību pret ārvalstu iejaukšanos un vairot pārredzamību. Tas rosina aizliegt ārpus ES iedibinātām struktūrām finansēt politisko reklāmu un tiešsaistes reklāmās izmantot mikromērķorientēšanu, proti, patērētāja datu un demogrāfisko rādītāju izmantošanu tam, lai noteiktu viņa intereses, jo tas ļauj ar vēletāju manipulēt. Deputāti arī pieprasa, lai iedzīvotājiem, pārvaldes iestādēm un žurnālistiem būtu vieglāk uzziņāt reklāmas finansētāju, izmaksas un naudas izcelsmi, kā arī prasa sankcijas tiem, kas reklāmas nodrošina, ja noteikumi pārkāpti atkārtoti. Balsojums pilnvaro sākt sarunas ar valstu pārstāvjiem, lai līdz nākamā gada EP vēlēšanām vienotos par noteikumu galīgo redakciju.

Kā izmantoti fondi

EK pieņēmusi kopsavilkumu par Eiropas strukturālo un investīciju fondu darbu 2014.–2020. gadā, tajā ir sasniegumi līdz 2021. gada beigām: atbalstīti vairāk nekā četri miljoni mazo un vidējo uzņēmumu, atbalstīti 55,2 miljoni cilvēku, ieviešot nodarbinātības, sociālās iekļaušanas, prasmju izkopšanas un izglītības pasākumus. Atjaunīgo energoresursu ražošanas jauda palielināta par vairāk nekā 3600 megavatstundām gadā, sabiedrisko ēku enerģijas patēriņš samazināts par 2,6 teravatstundām gadā (līdzvērtīgi tam, ko gadā patērē ap 720 000 ģimeņu). Ar 2,3 miljoniem projektu atbalstīta lauksaimniecība un lauku uzņēmumi. Zvejniecībā un akvakultūrā saglabāti 44 000 darbvietu un radīts vairāk nekā 6000 jaunu. Fondi bija viens no vadošajiem instrumentiem arī pandēmijas ietekmes pārvarēšanā. Tie devuši 731 miljarda eiro investīcijas, no kurām 535 miljardus finansējusi ES.

Sagatavojis **Europe Direct Kuldīgas birojs**

Saulespuķē pamanīt ko vairāk

„Gribu vairost skaistumu, lai mēs to ieraugām. Vienā ziedā var redzēt to unikalitāti, kas ir visā, ko Dievs radījis,” saka kuldīdzniece Santa Sakalovska, kura fotogrāfijās iemūžinājusi pašas audzētās saulespuķes.

Pelču bibliotēkā šomēnes apskatāma izstāde, kurā atainots šo puķu dzīves cikls no pumpura līdz pat sēkliņu nogatavošanās brīdim. Te redzami trīs gadus Pelču dārziņos augušie ziedi – S.Sakalovska audzē dažādas šķirnes no zemajām līdz pat četrus metrus garajām. Fotogrāfijas uzņemtas ar mobilo telefonu.

S.Sakalovska dzimusi talseniece, bet vēlāk ieprecējusies Kuldīgā un dzīvo te jau 30 gadu. Skaisto iemūžināt viņai sagādā prieku: „Esmu kristiete un ticu Dievam. Man patīk skaistais, jo pietiek tā ļaunuma pasaulē. Fotografējot izpaužas arī mana apbrīna un pateicība Dievam, jo Viņš to visu radījis.” Pagājušajā gadā medijos dzirdējusi aicinājumu audzēt saulespuķes, lai atbalstītu Ukrainu, un tur dzīvo daudzi viņas draugi un paziņas kristieši: „Mēs par viņiem lūdzam kā visi, lai karš neiet plašumā. Ticu, ka karš kaut kad beigsies.”

Ziedu tuvplāni redzami ne tikai fotogrāfijās, bet arī uz kanvas (īpaša auduma). Saulespuķes atainotas dažādās noskaņās,

Saulespuķu dzīves cikls attēlos, kas uzņemti ar mobilo telefonu.

ko rada rīts, vakars vai apmākusies diena. Sākumā par fotogrāfijām priecājusies tikai pati. Tad parādījusi citiem, kuri teikuši, ka vajag izstādi. Arī Kuldīgas fotoklubs *Divas upes* esot izteicies diezgan atzinīgi.

S.Sakalovska skaidro, ka visu radījis Dievs un viņa redz cilvēka līdzību ar puķi: „Audzējot un fotografējot ieraudzīju, ka saulespuķe nav tikai zieds un sēkliņa. Tajā ir daudz kas vairāk, ja pievelk tuvumā. Ja Dievs mūsu dzīvi pievelk tuvāk, mēs to ieraugām caur Viņa lupu, un tā kļūst skaistāka. Ieraugām ko tādu, ko nebijām pamanījuši. Caur Dievu redzam, ka cilvēks radīts brīnišķīgs. Gribu katru aicināt pavasarī

„Es priecājos, cik saulespuķe ir brīnišķīga,” saka Santa Sakalovska, kura fotografējusi pašas izaudzēto.

iesēt savu saulespuķi un paskatīties, kā tā izaugs. Noziedēšana tāpat kā cilvēka novecošana ir skaists process.”

Kristīne Pabērza
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Kuldīdznieku veikums skaņuplatē

Vakara gaitā savu veikumu demonstrēja vairāki didžeji, attēlā – DJ LB jeb Lauris Bērziņš.

Vinila platē ir arī didžeja Salmz jeb Ģirta Štrāla darbs: „Emocijas ir vislabākās. Šī man ir trešā vinila plate. Esmu pateicīgs Ģirtam par uzdrīkstēšanos, jo izdot šādu plati nav lēti. Tā vairāk domāta melomāniem un kolekcionāriem. Tā ir vērtīga – noklausies, un vari arī pie sienas pielikt, bet atskatnātais var kalpot kā telpas interjera priekšmets.”

Audiosaldējumā iekļauts ar padurnieces Rūtes Ķergalves skaņdarbs: „Jūtos fantastiski! Mūziku radīju kopā ar Arvidu Saulīti, ar kuru jau kādu laiku sadarbojos. Šis mums nav pirmais šāda žanra darbs. Prieks, ka tikām pamanīti, novērtēti un esam šajā platē. Kuldīgā ir forša mūzikas komūna. Tas šajā ierakstā redzams, cik daudzveidīgi un krāsaini ir skaņdarbi un izpildītāji.”

Nedēļas nogalē Kuldīgā, Kaļķu ielas kvartālā, tautā laista gada sākumā Vācijā izdotā vinila plate *Audiosaldējums*, kurā ierakstīts Kuldīgas autoru darbs elektroniskajā mūzikā.

Viens no tiem ir mūziķu Arta Roziša un Gata Lagzdenieka duets *Das Ist* kopā ar dziedātāju Igo. Kaspars Dabra jeb didžejs Dubra

sadarbojies ar pasaulē zināmiem producentiem, Latvijā tapis kopdarbs ar hiphoperiem Edavārdi un Čižiks. Vēl ietverti Evijas Vēberes, Rūtas Ķergalves, Ģirta Štrāla (DJ Salmz), Krista Viļumsona, Mārča Mazzariņa darbi. Plates dizainu veidojis kuldīdznieks Rimants Safonovs. Vinila albums izdots ierobežotā skaitā – 300 eksemplāros.

Plates dizaina autors Rimants Safonovs: „Šovakar izjūtas ir fantastiskas! Plati turu rokās tikai tagad – iepriekš redzēju prototipu. Liels darbs ir labi padarīts. Te apkopota izlase, un mūziķi Ģirtam Immeram (ieceres producentam – aut.) uzticējušies. Šī bija iespēja atstāt savai pilsētai ko labu. Ceru, ka būs turpinājums. Pats ar elektronisko mūziku esmu uz tu. Mana bērnība bija vēl padomju laikā, esmu piedzīvojis 90. gadus, kad bija sprādziens un mūzikā viss atnāca vaļā – *Bitli*, hiphops un viss cits. Vairākās grupās spēlēju anderraunda mūziku, daudzi pasākumi notika *Zabadakā*.”

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto